

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Ekspedycya miejscowa w Agencji dzienników St. Sokołowskiego; Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liozbowe po 10 ct. od jednego wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników Stanisława Sokołowskiego Pasaż Hausmanna 1. 9; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi za drugie ćwierćrocze, w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Z „Przewodnikiem“ za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. Prenumeratę miesięczną przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

(Prenumeratę miejscową przyjmuje Agencya dzienników Stanisława Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna 1. 9. — prenumeratę zamiejscową upraszamy nadsyłać wprost do Administracyi *Gazety Lwowskiej*).

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Pan Minister rolnictwa zamianował w etacie c. k. Dyrekcji lasów i dóbr skarbowych asystenta rachunkowego Edwarda Makana oficyałem rachunkowym, a kalkulanta Kazimierza Fuhrego praktykantem rachunkowym.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów we Lwowie przeniosła starszego oficyała pocztowego

wego Jana Wieczorka z Białej do Krakowa, a asystenta pocztowego Telefora Stormka z Czortkowa do Oświęcimia.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 14 marca.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu, p. Komisarz rządowy, radca Dworu hr. Łoś, dał oprócz przytoczonych wczoraj, następujące jeszcze odpowiedzi na interpelacje:

Na interpelację pp. posłów Kramarczyka i tow. z 2 marca b. r. w sprawie utworzenia probostwa w Mikuszowicach, mam zaszczyt odpowiedzieć, co następuje:

Gmina Mikuszowice, należąca do łacińskiej parafii w Łodygowicach, a do ekspozytury w Wilkowicach, oddawna już ubiega się o wyłączenie z tego związku parafialnego i utworzenie osobnego probostwa. Rokowania w tej mierze nie doprowadziły jednak do pomyselnego rezultatu z powodu, że nie dostarczono dostatecznych funduszy do erygowania samostnej parafii. Gmina Mikuszowice wybudowała wprawdzie obok kościoła mieszkanie plebańskie, i ofiarowała na dotację przyszłego proboszcza dochód z realności gminnej pod nr. 35, a członkowie gminy zobowiązali się dopłacać resztę brakującą do kongruy, gmina jednak zastrzegła sobie administrację tej realności, wobec czego c. k. Namiestnictwo reskryptem z 17 października 1898 l. 76.305 oznajmiło, że dotacyi przyszłego proboszcza nie może uważać jako zabezpieczoną. W skutek tego gmina Mikuszowice zmieniła o tyle pierwotne oświadczenie, że postanowiła realność pod l. 35 oddać na nieograniczoną własność przyszłego probostwa. Gdy jednak równocześnie członkowie gminy, którzy dawniej zobowiązali się byli zabezpieczyć resztę dotacyi proboszczowskiej na swoich posiadłościach, zobowiązanie to cofnęli,

gdy dalej przy zarządzonej rozprawie stronnej konkurencyjnej parafii Łodygowickiej zgodziły się wprawdzie na wyłączenie Mikuszowice ze związku parafialnego, jednak pod warunkiem, że parafianie mikuszowice dopełnią dawniejszych zobowiązań, płacić będą nadal na rzecz ekspozyta z Wilkowicach wymierzoną jeszcze w r. 1797 należność roczną w kwocie 40 zł. 40 ct. i przyczynić się będą do utrzymania kościoła i mieszkania ekspozyta w Wilkowicach, a reprezentanci gminy Mikuszowice tego odmówili, utworzenie parafii w Mikuszowicach natrafiło na nowe przeszkody. Wobec tego c. k. Namiestnictwo w reskrypcie z 10 lipca 1894 l. 50.620 zaproponowało utworzenie ekspozytury w Mikuszowicach i przeznaczenie tymczasowe kapłana do Mikuszowice na koszt gminy. Konsystorz książecko-biskupi w Krakowie według pisma z dnia 25 sierpnia 1894 l. 3460 przeznaczył do Mikuszowice wikaryusza, którego kongrua 300 zł. znajduje pokrycie w dochodach owej realności. Sprawa utworzenia ekspozytury mimo to upadła, albowiem rada gminna w Mikuszowicach mocą uchwały z dnia 2 października 1895 oświadczyła, że nie godzi się, aby realność pod l. 35, darowana na rzecz przyszłego probostwa, miała być odstąpiona na własność ekspozytury, owszem domaga się erekcyi probostwa, nie obowiązując się jednak niczem więcej przyczynić do placu stałego duszpasterza. Równocześnie gmina Mikuszowice przestała dopełniać swoich zobowiązań wobec ekspozyta w Wilkowicach, co nowe spowodowało zawikłania. Nie godząc się na utworzenie ekspozytury, gmina Mikuszowice nie przestała jednak ubiegać się o utworzenie probostwa i wnosi w tym celu ciągle podania do c. k. Namiestnictwa, c. k. Ministerstwa i książecko-biskupiego konsystorza, domagając się pokrycia reszty dotacyi proboszczowskiej z funduszu religijnego. Usiłowania te są jednak bezowocne, ponieważ pomijając kwestyę dopłaty z funduszu religijnego, erekcyja probostwa dopóty nie będzie możliwa, dopóki wykazane wyżej trudności nie będą usunięte, a utworzeniu ekspozytury, które c. k. Namiestnictwo mogłoby popierać, sama gmina jest niechętna.

Na interpelację pp. posłów Okuniewskiego i tow. wniesioną na posiedzeniu wys. Sejmu z 21 lutego b. r. w sprawie rzekomo bezprawnego narzucenia gminie Jabłonica pisarza gminnego, mam zaszczyt odpowiedzieć, co następuje:

Gmina Jabłonica, położona na krańcu powiatu nadworniańskiego, przy granicy węgierskiej, oddalona od najbliższej sąsiedniej gminy Mikuliczyna 18 klm., nie może mieć jak niektóre inne blisko siebie leżące gminy wspólnego pisarza, co by ją taniej kosztowało, lecz musi trzymać sama dla siebie osobnego pisarza gminnego i temuż więcej płacić. — Pomimo tego jednak nie mogła rzeczona gmina znaleźć takiego pisarza, któryby mieszkał stale w Jablonicy i dlatego prowadził pisarkę gminną w Jablonicy drogomistrz rządowy z Mikuliczyna. Ponieważ jednak drogomistrz ten tylko wtedy, gdy miał czas, zjawiał się na parę godzin do Jablonicy i z tego powodu urząd gminny w Jablonicy był w wielkim nieładzie, przeto wydział rady powiat. nadworniańskiej wobec tego że rada gminna w Jablonicy sama o pisarza się nie starała, odniósł się odeszłą z dnia 17 września 1897 l. 1739 do Starostwa o obsadzenie posady pisarza gminnego z urzędu. Z tego powodu zamierzono rozpisac konkurs na posadę pisarza gminnego w Jablonicy. Gdy jednak dnia 15 grudnia 1897 wpłynęło do starostwa podanie Adama Sliwińskiego z Worochty o nadanie mu tej posady, który się wykazał dobrymi świadectwami jako były przełożony obszaru dworskiego, zarządca i kasyer w różnych miejscowościach Galicyi wschodniej a osiągnięte informacje co do jego zachowania się wykazały rezultat korzystny, przeto starosta po porozumieniu się z prezesem rady pow. nadworniańskiej zaproponował naczelnikowi gminy Jabłonica przyjąć Sliwińskiego za pisarza gminnego, a rada gminna na posiedzeniu z dnia 7 marca 1896 uchwaliła jednogłośnie przyjąć Adama Sliwińskiego za pisarza gminnego z placą roczną 300 złr. Przy układaniu budżetu gminnego w Jablonicy na rok 1899 usiłowali niektórzy radni gminni obniżyć placę Sliwińskiego z 300 złr. na 200 złr. a według sprawozdania zwierzchności gminnej

168)

TYARA I KORONA.

Powieść historyczna z czasów Grzegorza VII.

PRZEZ

TEODORA JESKE-CHOIŃSKIEGO.

XXXII.

(Ciąg dalszy).

Cofnąwszy się w krzesło, odezwał się Grzegorz głosem podrażnionym:

— Ten człowiek jest niepoprawny. Do jednego nieposłuszeństwa dodaje drugie. Pisałem mu wyraźnie, żeby się nie ważył opuszczać rzeszy, że będę w styczniu w Augsburgu i wymierzę mu sprawiedliwość, na jaką sobie zasłużył, bez względu na jego stosunek do mojej osoby.

— Król obiecuje poddać się wszystkim warunkom Waszej Świątobliwości — oświadczyła Matylda.

— Obietnice takie dawał już niejednokrotnie, a nie dotrzymywał ich nigdy — odpowiedział Grzegorz.

— Nie tajem jest Waszej Świątobliwości, że pan Henryk znajdował się od samego początku swoich rządów w położeniu bardzo trudnym — wniósł się opat Hugon. — Król, otoczony ciągłą zdradą, nie może chodzić zawsze drogą prostą. Nie trzeba

wierzyć wszystkiemu, co mówią wassalowie korony niemieckiej.

— Jeżeli się król czuje niewinnym, to dla czegoż leka się sądu publicznego? — rzekł Grzegorz. — Wysłucham zarzutów wassalów korony uchem sprawiedliwości, nie uprzedzonej do nikogo, i poradzę się przed wydaniem wyroku sunienia kapłańskiego. Powiedzieć panu Henrykowi, żeby wrócił niezwłocznie do rzeszy i stawił się bez obawy przed trybunałem augsburskim. Jeżeli okaże się niewinnym, znajdzie we mnie gorliwego obrońcę i opiekuna.

— Bądźcie względny dla skruszonego grzesznika, który się chwile, jako trzcina strzaskana — prosiła Matylda, wyciągając ręce do Papieża. — Pozwólcie mu się obmyć tu, w Kanossie, z grzechów poryczej młodości, Ojcie święty. Tak daleką, tak przykrą drogę odbył. Mieście litość nad nieszczęśliwym.

— Bądźcie pobłażliwym pasterzem, Ojcie święty — poparł Hugon Matyldę.

Grzegorz podniósł się z krzesła. Szkarłatny rumieniec oblał jego twarz, bezżębne usta poruszały się, jakby coś żuły.

Zabolała go prośba Matyldy i Hugona, czuł bowiem w niej ukryty wyrzut. Margrabina i opat posadzali go widocznie o chęć zemsty, a jego zamiary szybowwały tak wysoko ponad zwyklemi namiętnościami ludzkimi, iż ich brud ziemski nie mógł osiągnąć, splamić. Czemu była dla niego, który budował gmach szczęścia dla całej ludzkości, zniewaga, doznana od jednego śmiertelnika, choćby ten śmiertelnik nosił purpurę? On, który wierzył głęboko, że wziął z rąk samego Boga klucze wszystkich spraw doczesnych, mógł zmiażdżyć piorunem św. Piotra nieposłuszną, parszywą owcę, aby nie zaraziła całej owczarni grzechem pychy, lecz żalu osobistego do niej nie miał. Gdyby Henryk nie

był wcieleniem najwyższej władzy świeckiej, byłby go kazał, mimo jego bezprzykładnego wystąpienia, rozgrzeszyć razem z innymi wklętymi w Tribun. Nie prośbę Henryka, człowieka nieszczęśliwego, odrzucił, lecz żądanie spadkobiercy monarchów, którzy stali dotąd ponad Kościołem.

Z żalem spojrzął Grzegorz na Hugona.

— Ze niewieście serce Matyldy roztkliwia się nad niedolą jednego grzesznika, nie dziwię się — rzekł z goryczą — serce bowiem niewieście odczuwa rzadko bole wszechludzkie, lecz że ty, Hugonie, ty, który byłeś niegdyś moim mistrzem, który wychowywałeś wojsko świątobliwych, tylko Kościołowi oddanych k planów, przygotowałeś grunt pod moją budowę, usiłujesz mnie zatrzymać w połowie drogi — pojęć nie mogę. Czy nie widzisz, iż Pan nasz Jezus Chrystus wybrał sobie mnie za narzędzie do uwienienia Swego dzieła? Czy nie słyszysz w burzy, jaka szaleje nad świętym państwem rzymskim, głosu Boga? Najwyższy król świata woła wyraźnie, po tętnie: Zetrzyjcie nareszcie głowę węży grzechu ziemskiego, zdepczcie pychę brutalnej siły ciała, sprowadźcie królestwo moje na ziemię! Ty nie słyszysz tego głosu, Hugonie, ty, który poświęciłeś całe życie, wszystkie myśli, wszystkie uczucia Bogu?

— Bogu nieszczęśliwych, ubogich i wdzięczonych, Bogu pokory, czystości i miłosierdzia, Bogu ewangelii — odpowiedział Hugon głosem cichym. — Bóg, z którym ja rozmawiam w samotnej celi, któremu służę i służę każę moim podwładnym, nie pragnie władzy doczesnej, albowiem królestwo Jego nie jest z tego świata. Nie moja wina, że kaznodzieje, wychowani w Clugny, sprzeniewierzają się moim wskazówkom.

Grzegorz wpatrywał się przez długą

chwile w opata wzrokiem smutnym. Jego wargi drżały.

— Potępiasz mnie? — rzekł głosem drżącym. — I ty, mój mistrzu, posądzasz mnie o chęć panowania? Więc mam podjąć sam walkę z grzechami tego świata? Nawet najlepszy z najlepszych nie rozumieją mnie, tłumacząc opacznie dzieło mojego życia.

Zwiesił głowę, przycisnął ręce do piersi.

— Niech tak będzie! Wyrwam na stanowisku, wskazanem mi przez Boga, choćbym miał pić do śmierci tylko łyż gorzkie i karmić się złorzeczeniami najpodlejszych. Powiedzieć królowi, że nie chcę go widzieć w Italii, przed wyrokiem sądu augsburskiego.

— O, Ojcie święty... — prosiła Matylda.

— Już rozkazałem — rzekł Grzegorz stanowczo.

Hugon i Matylda spojrzeli na siebie bezradnie. Co robić? pytały się oczy ich nawzajem.

Hugon wrzucił ramionami. Znaczyło to: trzeba się poddać!

W pół godziny potem stuknął do kwatery króla posel Matyldy.

Kiedy Henryk odczytał pismo, donoszące mu o odmowie Grzegorza, zgryztał zębami.

— Hildebrand nie chce naszej pokuty — rzekł głosem, w którym gotował się gniew tłumiony.

— Czemuż chce nareszcie od nas ten zwarzowany mnich? — wybuchnął Ulryk z Godesheimu.

— Wiem bardzo dobrze, czego Hildebrand chce, ale tego, czego on chce, ja nie chcę. Nie zostaje nam teraz nic innego, jak zmusić go do przyjęcia naszej pokuty.

(Ciąg dalszy nastąpi).

do wydz. pow. z 27 grudnia 1898 L. 1039 na posiedzeniu rady gminnej z 14 grudnia 1898 oświadczyli się 9 radnych za obniżeniem płacy do 200 złr., zaś 9 radnych za pozostawieniem dotychczasowej płacy 300 złr. Gdy zaś naczelnik gminy przyłączył się do ostatniego wniosku i przedłożył sprawę wydziałowi pow., tenże ostatni zatwierdzając budżet gminny, wstawił na ten cel kwotę 300 złr. w. a. a rada pow. to zatwierdziła. Z tego przedstawienia stanu rzeczy wynika, że nie ma tu żadnej niewłaściwości ze strony Starosty i nie ma powodu do pociągnięcia Starosty do odpowiedzialności.

SPRAWY MONARCHII

Dzisiaj zbiera się sejm czeski — a zbiera się znowu pod znakiem abstynencji posłów niemieckich. Wczoraj wieczorem doniosła bowiem depesza z Pragi, że pełne zgromadzenie posłów niemieckich do sejmku czeskiego, odbyte wczoraj przed południem, uchwaliło na razie nie wstępować do sejmku. Postanowiono jednak równocześnie prosić posłów niemieckich, piastujących godności w Wydziale krajowym i innych instytucjach krajowych, jak Rada szkolna, Rada kulturalna i t. d., aby je sprawowali nadal.

W skutek tej uchwały niemieckich posłów, aby nie brać udziału w obradach sejmku, złożył dr. Werunsky urząd zastępcy Marszałka w sejmie krajowym.

Komunikat, wydany przez komitet wernokonstytucyjnej szlachty z przedwczorajszego posiedzenia, opiewa: Komitet rozważał akcję, która jest w toku, w celu ustanowienia wspólnych, narodowo-politycznych postulatów niemieckich i wyraził życzenie, aby akcja ta jak najprędzej doprowadziła do zupełnej zgody i jedności. Bardzo szczegółowo omawiano także z wiarygodnego źródła pochodzący projekt rządowy wydania ustawy językowej na zasadzie §. 14. — Ze wszech stron uznano, że uregulowanie kwestyi językowej w sposób wyżej wskazany jest bardzo niebezpieczne. Użycie §. 14 sprzeciwia się powszechnemu przekonaniu, według którego stosunki wewnętrzne stałe uregulowane być mogą tylko na podstawie konstytucyjnej. Ostatecznie zarządzenia gabinetu każą przypuszczać, że akcja jego na polu językowym nie ma żadnych widoków powodzenia. Obawiamy się, że wydane zostaną postanowienia, które znowu przeciwnie będą uzasadnionym życzeniem Niemców. Zresztą podobny krok ugody, przedsięwzięty w tej chwili, oznaczałby ignorowanie właśnie w toku będącej akcji niemieckiej celem ustanowienia programu narodowo-politycznego. Szlachta wernokonstytucyjna uważa sobie za obowiązek uczciwości w czas wypowiedzieć tę opinię. Stoi ona niezłomnie na zasadzie wernonego przywiązania do Dynastyi i do Państwa. Szlachta wernokonstytucyjna nie traci nadziei, że przy zmianie dotychczasowej drogi możliwym jest załatwienie sporu narodowego, który niestety doszedł tak daleko, że nadużywa się już nawet religii, jako środka politycznego i agitacyjnego i podejmowane są próby wzniecenia sporu narodowego w armii.

To co powyższy komunikat mówi o wznieceniu sporu narodowościowego w armii,

odnosi się do niektórych okręgów Czech północnych, gdzie Schönererowcy sprawili swoją agitacją to, iż popisowi przychodzą do poboru wojskowego z bławatkami w butonierkach, śpiewając: *Wacht am Rhein!*

Narodni Listy konstatują we wczorajszym numerze po 1) że pomiędzy Rządem a stronnictwem młodoczeskim nie było żadnych rokowań co do programu prac sejmowych; po drugie, że przełożony klubu dr. Skarda nie porozumiewał się wcale z P. Ministrem skarbu dr. Kaizlem; po trzecie, że konferencja P. Prezydenta Ministrów hr. Thuna z p. Skardą miała charakter czysto prywatny, a po czwarte, iż nieprawdą jest, jakoby Młodoczeski zgodzili się na to, by w okręgach niemieckich język niemiecki był jedynym językiem urzędowym.

W drugim artykule zapewniają *Narodni Listy*, że Czesi nie poczynili żadnych ustępstw w sprawie językowej.

P. Namiestnik Tryestu zawiesił uchwałę Rady miejskiej w sprawie umieszczenia tablicy pamiątkowej w pałacu municypalnym, która miała przypominać uroczyste zebranie, odbyte w swoim czasie, celem zaprotestowania przeciw utworzeniu kroackiego gimnazjum w Pisino. W zebraniu tem — jak wiadomo — wzięli udział deputowani Istrii, Friaulu, oraz burmistrz miasta Tryestu.

Zamknięcie Uniwersytetu w Warszawie.

Dzienniki warszawskie zamieszczają pod tytułem: „W imię dobra publicznego“ następującą odczwę:

„Przed kilku dniami w Uniwersytecie tutejszym, na mocy rozporządzenia zwierzchności naukowej, zawieszono czasowo wykłady z powodu nieporozumień i zajęć, które się wydarzyły pośród słuchaczy.

Rakt ten żywo obchodzi całe nasze społeczeństwo. Kształcąca się młodzież nasza, to przyszli pracownicy na różnych polach życia społecznego. Ztąd płynie naturalny obowiązek starszego pokolenia: troszczyć się gorąco o pomyślny rozwój młodzieży; ztąd płynie nawzajem naturalny obowiązek młodzieży — sposobując się dziś do owocnej na jutro pracy, liczyć się z istotnymi potrzebami społeczeństwa.

Jednakże też powinno być tych potrzeb poczucie i u starszych i u młodszych, bo w szczególności społecznym są wszystkich cele.

W imię tego poczucia, społeczeństwo całe wierzy, iż młodzież nasza przez wykształcenie zdobywająca sobie drogę do przyszłej działalności praktycznej, zawsze stać zdoła pod hasłem właściwego obowiązku.

Przychodzi niekiedy chwila, kiedy ta lub owa grupa idzie za podmuchem nieporozumienia; ale wzmoczona poczuciem istotnych potrzeb ogólnych rozwaga, rychło je rozwiązuje.

Tak sądzi całe nasze społeczeństwo — tak niechybnie sądzi też nasza młodzież, powodowana głosem własnej rozwagi i własnego poczucia obowiązku.

Na tem więc poczuciu opieramy przeświadczenie, że, gdy w gmachu uniwersyteckim zawieszono na razie wykłady zacząć

się na nowo, wszyscy słuchacze zapełnią audytorya, a echo zajęć chwilowych zamilknie“.

W tej samej sprawie zamieszcza korespondent warszawski *Kraju* następujące uwagi:

„W ostatnich dniach zajmowaliśmy się w pewnych kołach dyskusją na temat „solidarności“. I jak gdyby przez ironię dziejową w narodzie, który się nie mógł zdobyć na solidarność wówczas, gdy chodziło o uzdrowienie, a następnie już tylko ocalenie podstaw bytu — dziś przyjmuje się bezkrytycznie za dogmat solidarność w działaniu, stojącym w wyraźnej sprzeczności z interesami narodowymi. Dawniej broiliśmy przez brak karności i solidarności społecznej, dziś gotowimy narazić na szwank dobro publiczne w imię solidarności korporacyjnej lub koleżeńskiej. I gdy się widzi wiecznie tę samą nieznajomość stosunków i warunków politycznych, tę samą naiwność argumentacji, to samo bagno kłamstw i plotek, to samo tchórzostwo opinii poważniejszej, schlebającej niepoprawnemu warcholstwu, zaiste trzeba wielkiej dozy optymizmu, by nie wątpić w przyszłość i doskonalenie się cech narodowego umysłu i charakteru“.

Głosy polskie w Izbie pruskiej.

Posłom polskim nastęrczyła dyskusya w Izbie dep. sejmku pruskiego nad budżetem ministerstwa wyznań i oświaty do podniesienia szeregu zażaleń.

Ks. prałat dr. Jażdżewski skarżył się na zbyt małą liczbę katolickich seminarjów nauczycielskich w Księstwie, w skutek czego potrzeba nauczycieli sprowadzać z zachodnich prowincyj. Mowca krytykował dalej biurokratyczne traktowanie szkoły, zaznaczając, że należy uwzględnić specjalne potrzeby pojedynczych dzielnic. W Księstwie Poznańskim wydano w sprawie nauki religii i modlitwy w polskim języku rozporządzenie, które wywołało ogólne zdziwienie. Mowca wykazywał wielkie niedogodności, połączone z udzielaniem nauki religii w dzielnicach z mieszaną co do narodowości ludnością, podnosząc, że państwo powinno szanować wolę rodziców, w jakim języku dzieci mają pobierać naukę religii. Życzliwe w wielu rzach zamiary ministra paraliżują powiatowi inspektorowie szkolni w guście p. Stresche w Gostymie, którzy wydają rozporządzenia, skierowane przeciw uczuciom religijnym i narodowym na własną rękę. W końcu prosił ks. dr. Jażdżewski ministra, aby usunął z dziedziny szkolnej w dzielnicach polskich to wszystko, co dotyka boleśnie uczucia polskich katolików, tym bowiem sposobem osiągnie się najpewniej uspokojenie umysłów.

Minister dr. Bosse odpowiadając na powyższe wywody, stwierdził, że tu i ówdzie zdarzyły się nadużycia, którym wszakże rychło zapobieżono, przyznał, że liczba seminarjów nauczycielskich jest niedostateczną, a w końcu odwołując się na znane wywody wiceprezesa ministerstwa Miquela oświadczył, że rząd w rzeczach szkoły przy dawnym pozostaniu systemie, mając bowiem na oku wzmocnienie zagrożonej niemieckiej nie może zezwolić na krzewienie z pomocą szkoły ruchu niemieckiego.

Prezes Koła polskiego p. Motty wystąpił przeciw twierdzeniu, jakoby w Księstwie Poznańskim istniała polska agitacja. To, co nazywają polską agitacją jest niczem innym, jak odpowiedzią na popieraną przez władze i rząd z energią godną lepszej sprawy, agitację niemiecką z zakrojem szowinistycznym. Prawa zagwarantowane Polakom traktatami i konstytucją nie doznają poszanowania, a środki, skierowane przeciwko Polakom, są wprost rewolucyjnymi. Mowca skarżył się na systematyczne wypieranie języka polskiego ze szkół na mocy rozporządzeń ministerjalnych, oraz na bezustanne ukazy szkolne, wydawane przez różnych inspektorów, celem wzmocnienia zagrożonej rzekomo niemieckiej. W końcu krytykował ostro rozporządzenie, zakazujące nauczycielom używania języka polskiego w stosunkach rodzinnych i wyraził życzenie, aby rząd zechciał uwzględnić przesłaną na ręce ministra, za przyzwoleniem księcia biskupa wrocławskiego Koppa, petycję górnośląskiego duchowieństwa o zaprowadzenie polskiej nauki religii.

Minister dr. Bosse odpowiedział mniej więcej tak: Znane mi są rozporządzenia szkolne, o których mówił poseł Motty. Wprawdzie nie na wszystko, się godzę, ale mojem zdaniem regencya poznańska dobrze zrobiła, zwracając uwagę nauczycieli w dzielnicach, zagrożonych przez polsko-narodową agitację, na wypływające dla nich z tego powodu obowiązki. Wszyscy nauczyciele muszą tak w urzędzie, jak i w życiu prywatnym czuć się Niemcami i wszędzie jako tacy występować.

KRONIKA

Lwów, 14 marca.

— W sprawie gal. Banku kredytowego, otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie:

Rada zawiadowcza galicyjskiego Banku kredytowego, po zbadaniu ksiąg, rachunków i depozytów bankowych oświadcza:

Primo: że wszystkim posiadaczom książeczek wkładowych Banku zaręczyć może zupełną pewnością złożonych pieniędzy, które w myśl statutów na żądanie stron jak dotąd, tak i nadal wypłacane będą.

Secundo: że depozyta osób prywatnych złożone w Banku, są w zupełnym porządku i na żądanie właścicieli mogą być każdego czasu podniesione.

Lwów, dnia 13 marca 1899.

Prezes rady zawiadowczej:

Adam Sapieha m. p.

Wiceprezes rady zawiadowczej:

M. Dunin-Borkowski m. p.

— Konsekracja ks. biskupa Pelczara.

Dowiadujemy się, że ks. Józef Sebastian Pelczar bremem z 27 lutego został zamianowany przez Ojca św. biskupem miletopolitańskim i sufraganem przemyskim. Stolica biskupia Miletopolis leżała w prowincyi kościelnej Hellespontu (nad Dardanellami) i podlegała metropolie cyzyceńskiemu. Dziś, jak sądzą, jest tam miejscowość turecka Mualicz. Konsekracja elekta Józefa Sebastiana Pelczara ma się odbyć 19 marca o godzinie 10 w katedrze przemyskiej. Konsekre-

2)

OŚWIADCZYNY.

(Z Cyklu „Documenti umani“. F. de Roberto).

I.

(Ciąg dalszy).

Ale wracajmy do rzeczy. Szukając pilnie, w liście pana znajduję definicyę, *ou presque*, miłości, którą miałoby być „poświęcenie wszystkiego“. Wszystkiego, *et pas plus que ça*? Ale to za mało!.. Czy też przypominają pan sobie tego pana, którego mi zaprezentowano w niedzielę w przystani Pozzano, a który chcąc mi rękę uściśnić, podał mi lewą. To był jeden z moich znajomych, *vous en doutiez vous*? Ten pan miał prawą rękę odciętą, w skutek pistoletowej rany, która mu sięgnęła przetrwała. Znam się na anatomii! Pojedynek odbył się z księciem Dimitrim Borischoff, gubernatorem Kijowa i niby moim mężem. Ten pan nie mógł już wrócić do Rosyji, gdzie był złapanym *à tricher* w cesarskim klubie w Moskwie, a także z powodu popełnienia dwóch malutkich fałszerstw, tylko w tym celu, aby mógł pojechać za mną, z jednej części Europy w drugą, z nad Ładogi do Biarritz. Przypominają pan sobie, że był on w grubej żałobie? Żałoba jest po ojcu jego, który ze wstydu — mówią — i z bólu, wybrał się na tamten świat, rzucając się pod koła pospiesznego pociągu. To musiało być straszne cierpienie!

Aussi, co za dziki sposób pozbawiania się życia! *Ne peut-on s'y prendre* inaczej? Ty na przykład, *mon caro* idealista, utopiłbyś się pan w noc błękitną, w błękitnym jeziorze, w barce błękitnej... W Capri, naprzykład, *ça vous va-t-il*? Widzę, że pan masz pociąg do topienia się. Czyż mi nie napisałeś, że toniesz duszą „w brzmieniu mego głosu“ i „w woni moich włosów“? Przepsraszam „mojej mgły złotawej“. Dlaczego moje włosy mają być „mgłą“, a w dodatku „złotą“! To mi przypomina jednego poeę zmarłego na piersiową chorobę, tam, w Rosyji — przezemnie, *on prétend* — który nazwał kiedyś moje oczy „czarnymi dyamentami“. I powiedzieć, że biedaczysko nie mógł później odróżnić białego od czarnego, zakopany na wsi sybirskiej, gdzie go wysłał na kuracyę książę Dimitri Borischoff, gubernator Kijowa, a także trochę niby mój mąż;

Pan nie znasz księcia Dimitra? Wielka szkoda. Dla pana, który oddajesz się pracy literackiej, byłby to typ nader interesujący. *Qu'a cela ne tienne*; mogę udzielić panu niektórych objaśnień; *je me flatte*, że go znam doskonale. A więc najprzód, książę Dimitri jest Rosyaninem, ale takim, jak to mówią, czystej krwi. Pan nie zna Rosyji? Wielka szkoda po raz drugi! Jest to kraj dziewiczy; nie wyobrażaj pan sobie jednak, że go poznasz z *Terres vierges* Turgieniewa. Wracając do księcia Dimitra, wyobraź pan sobie z powierchowności psa buldoga, buldoga w plastronie i białym krawacie, który trzyma się sztywnie na tylnych łapach, a będziesz pan go widział jak żywego. Gdy należał do dyplomacyi, p. M. de Gorezakow nie wiele się z nim liczył, i miał słusność. Pełen form

towarzyskich — trzeba przyznać — *correct*, godny, niewzruszony! *Avec ça*, silnie trzymający się partyi narodowej i z tego powodu dobrze widziany u dworu, a przytem wielką cieżą otacza knut. Nie słyszał pan o tem? Jest to instrument *my dear fellow*, o którym nam, rossyanom, nie wolno źle się wyrażać. *Catulle Mendès* nie miał słusności nazywać potwornym to dziecko, które patrzyło z zajęciem na wymierzanie kary służącej, skazanej na 25 knutów i miało ochootę jej tę karę wymierzyć. Wy, z rasy łacińskiej macie retorykę w krwi. Dlaczego potwór? Czyż nie wiecie, że *tous les goûts sont dans la nature*? Nie przeczę, że knut, zaaplikowany na grzbiecie takiego jak pan idealisty, wyleczył by pana *ipso facto* (trochę łaciny nie zaszkodzi), z najdziwniejszych fantazyi. Ale wdzięczną jestem księciu Dimitrowi, że mnie z nim zapoznał. Był profesorem *et je ne regrette pas* jego lekcyi. Trzeba wszystkiego poznać po trochu. Jednakże, ponieważ za wszystko trzeba płacić na tym nędznym świecie, po lekcyi knutowej nie można pójść naprzykład w wygorsowanej sukni na przyjęcie w ambasadzie... Mniejsza o to! Życie w Rosyji z księciem Dimitrim, gubernatorem Kijowa, a także niby moim mężem, pełne jest rozmaitości. Willegiatura na Syberyi naprzykład, w zimie *est ou ne peut plus divertissante*. W zimie? na Syberyi? zapytasz pan. Tak, *mon caro*, kwestya temperatury i... temperamentu. Trzeba, żebyś pan wiedział, że książę Dimitri ma zawsze przy sobie doktora Baribina, który czuwa nad naszym zdrowiem. Jeżeli książę pyta: Pietro, jak zdrowie księżnej? Pietro odpowiada: księżna potrzebuje zimnego klimatu. I książę Dimitri posyła mnie na Syberję. Re-

gula ogólna: jeżeli książę pyta o twoje zdrowie, doktor Baribin ma gotową *ordonnance*. Innym razem książę zapytuje:

Pietro, na co cierpi księżna? Baribin odpowiada: Księżna potrzebuje wycoczynku. I książę posyła mnie do zamku Paliskaja, dokąd nie wchodzi ani żkąd wychodzi żywa dusza. Pewnego pięknego poranku słyszę strzały: to ludzie księcia strzelają do jakiegoś myśliwego, zaskoczony w chwili, gdy z ciekawości w okna zagląda i trupem go kładą. W tym zamku Paliskaja słyszeć się daje w nocy, *histoire di non dormir troppo*, dziwne jakieś odgłosy, głuche jęki jak tych, którzy na tortury biorą; a wiatr, *rien que ça*, wiatr weiska się pod arkady, wyje po korytarzach i porusza chorągiewkami na kominach ze złowrogim zgrzytaniem! Ach! wielki to doktor ten doktor Pietro Baribin! Jeżeli wypełniaś ściśle jego polecenia, wracasz zupełnie odrodzony; możesz być co wieczora na zebraniach towarzyskich i biada ci jeżeli opuścisz choć jedno zaproszenie! Książę Dimitri zbliża się do ciebie, ze swoim uśmiechem buldoga, który odkrywa mu zęby... i powstajesz szybko, biegniesz *faire un petit bout de toilette*, zachwycona i przejęta tak wielką uprzejmością.

Ach! ach! ach! znowu się zaczyna! Ach! ach! ach! Czy wiesz pan o czym myślę? O liście pana, *amico mio*, o sławnym twoim liście, kolosalnym, olbrzymim!..

(Dokończenie nastąpi).

wał będzie ksiądz biskup Solecki w asystencji księcia-biskupa krakowskiego Jana z Kozielska Puzyńskiego i ks. biskupa przemyskiego obrz. gr. kat. Konstatego Czechowicza. Ofiary do ołtarza poniosą: ks. Wł. Knapieński, jako prorektor Uniwersytetu, hr. Stanisław Tarnowski, ks. Adam Sapiaha, dr. Dworski, prezydent miasta Przemysła, p. August Gorayski, prezes Rady powiatowej krosnieńskiej i p. Franciszek Urbanek, burmistrz miasteczka Korczyn, z którego elekt pochodzi. W uroczystości tej uczestniczyć będą także: ks. Arcybiskup Morawski, ks. Arcybiskup Isakowicz i ks. biskup Weber, a z dostojników świeckich Pan Minister dr. Jędrzejowicz, Pan Namiestnik i Pan Marszałek krajowy.

— **Nowe urzędy pocztowe.** Z dniem 16 b. m. wejdą w życie c. k. urzędy pocztowe ze zwykłym zakresem działania w miejscowościach: Wiszenka, powiat Gródek, i Zgłobień, powiat Rzeszów.

Okręg doręczeń c. k. urzędu pocztowego w Wiszence tworzą gminy i obszary dworskie: Walldorf i Wiszenka mała z Małatynem, Zagórzanami i Zajazdem, gmina Wiszenka wielka, tudzież obszary dworskie Majdan i Wereszyce.

Okręg doręczeń c. k. urzędu pocztowego w Zgłobieniu tworzą gminy i obszary dworskie: Zgłobień, Niechobrz, Wola zgłobieńska z przysiółkami Zagóry i Mogielnica, tudzież gmina Błądowa.

— **Na fundusz budowy kaplicy „Najś. Serca Jezusowego”** przy kościele Jubileuszowym w Wiedniu, która ma być poświęcona pamięci Jej ces. i król. Mości ś. p. Cesarzowej Elżbiety, w dalszym ciągu wpłynęły do wydziału Stowarzyszenia „Czerwonego krzyża” mężczyzn i dam następujące datki:

Pani Helena Machekowa 5 zł., p. Marya Reissówna 1 zł. — razem 6 zł.;

na ręce pana c. k. starosty w Brzozowie: pp. hr. Dzieduszycki 5 zł., Dniestrzański 2 zł., dr. Lic, Wojciechowski, Niegolewski po 1 zł., Winogrodzki, Małecki, Skrocki, Lewik, Lipecki, Kumor, dr. Trembałowicz po 50 ct. — razem 13 zł. 50 ct.;

na ręce pana c. k. starosty w Jarosławiu: pp. August Szczerowski 3 zł., ks. Czopar, Damask, H. Strisower po 2 zł., J. Röhm, Jagoszewski, Jan Weiss, J. Strisower po 1 zł., Kopyński, Malinowski, Brunicki, Burzyński, ks. Kozak, Głazewski, Wizimirski, Kaczmarzki Wojciech po 50 ct., 3 podpisy nieczytelne 1 zł. — razem 18 zł.;

na ręce pana c. k. starosty we Lwowie: gmina Podbereze 10 zł., od gospodarzy w Rudachach 5 zł. 20 ct., bractwo cerkiewne Sołonka 3 zł. 70 ct., gr. kat. urząd parafialny Rokitno 3 zł. 30 ct., ks. Fiałkowski, obszar dworski Czeszki, obszar dworski Biłka szlachecka po 3 zł., ks. Jan Jurkiewicz 2 zł. 50 ct., ks. Kotowicz 2 zł. 10 ct., czytelnia „Proświta” w Skniłowie, bractwo cerkiewne w Skniłowie, ks. Pączowski, gmina Jaryczów nowy, gmina Bilohorzenie po 2 zł., gmina Horbaeze 1 zł. 60 ct., ks. Jan Bakowicz 1 zł. 50 ct., ks. Strzelbicki 1 zł. 35 ct., ks. Polis, ks. Szuchewicz, gmina Rudańce, Franciszek Syrowo po 1 zł., czytelnia „Proświta” Rudańce 50 ct. — razem 55 zł. 75 ct. (C. d. n.)

— **Wodociąg lwowski.** Na dziś zwołał p. prezydent m. dr. Małachowski posiedzenie Rady miasta, specjalnie dla sprawy rozdania robót przy wodociągach lwowskich.

W skutek rozpisania ponownej licytacji wpłynęły następujące oferty:

I. Zasuw i hydranty: 1. Bopp i Reuther Wiedeń-Mannheim 43.300 zł. (dawniej 46.900), 2. Armatur-Masch. Fabrik Wiedeń 42.177 zł. (dawniej 43.156), 3. Bredt i Sp. Ottynia, na część robót 28.160 zł., (dawniej 28.770), 4. Tendloff i Dittrich Wiedeń 44.329 zł., 5. I. gal. Towarzystwo akcyjne budowy wagonów i maszyn Sanok 42.902 zł. (dawniej 44.952), 6. Zieleniewski Kraków 46.962.

II. Położenie rur: 1. Niemeksza i Sp. Lwów 545.456 zł. 2. Rodakowski Lwów 554.399 zł. od tego 5 pr. 27.720 — 526.679 zł. 3. hr. Lubieński, Rumpel i Waldek 527.027 zł. od tego 2 1/2 pr. 13.175 — 513.852 zł. 4. Friedrich Hof Bremerhagen 506.875 zł. (dawniej 479.402 zł.). 5. Niedermajer i Götze Szczecin 580.503 zł. (dawniej 375.602 zł.). 6. Korte i Sp. Wiedeń 528.366 zł. (dawniej 562.647 zł.).

III. Zamurowanie kotłów i kominy: 1. Alph. Custodis Wiedeń 13.639 zł. 60 ct. (dawniej 16.649 zł. 50 ct.). 2. Bauer Lwów (Blankenstein i Bernstein Kraków) 14.101 zł. 50 ct. 3. Klapproth Gliwice 16.476 zł. 50 ct. (dawniej 16.912 zł. 50 ct.). 4. Urbanitzky Linz 13.701 zł. 20 ct. 5. Barszczewski Lwów 13.582 zł. 6. Henicke Chemnitz-Wiedeń 14.267 zł. 7. Kunicki, Domaszewicz Lwów 14.976 zł.

IV. Konstrukcje żelazne dachów. 1. Piotrowicz i Schuman 8.643 zł. 50 ct. 2. Th. Bredt Ottynia 8.387 zł. 3. I. galic. akc. Tow. dla budowy maszyn i wagonów w Sanoku 8.431 zł. 6 i pół ct.

V. Budowa rezerwarów wodnych. 1. S. Zentners Söhne Czerniowce 136.016 zł. 2. Pittel et Brausewetter Wiedeń 137.203 zł. 85 ct. 3. Diss et Comp., Wiedeń 132.302 zł. 20 ct. (dawniej 136.952 zł. 60 ct.). 4. Bauer, Blankenstein Bornstein, Lwów-Kraków 130.799 zł. 30 ct. (dawniej 128.171 zł. 45 ct.). 5. Deutsche

Cement Bau-Gesellschaft, Berlin 142.140 zł. 10 ct. (dawniej 154.167 zł.).

VI. Budynki. 1. Bauer, Lwów (Blankenstein, Bornstein, Kraków) 54.116 zł. 60 ct. 2. Kunicki-Domaszewicz, Lwów 56.382 zł. 20 ct. 3. Godowski i Sp., Lwów 60.969 zł. 67 ct.

VII. Fundamenty maszynowe. 1. G. Juliani i Syn, Lwów 18.850 zł. 2. Pittel et Brausewetter, Wiedeń 7.515 zł. 5 ct. 3. Diss et Comp. 6.975 zł. (dawniej 7.357 zł. 50 ct.). 4. Bauer, Blankenstein, Bornstein, Lwów-Kraków 7.587 zł. 50 ct. (dawniej 8.837 zł. 50 ct.). 5. Klapproth Gliwice 8.000 zł. 6. Kunicki-Domaszewicz, Lwów 9.167 zł. 50 ct.

Komisja Rady miejskiej dla budowy nowych miejskich wodociągów w załatwieniu aktu licytacji, przeprowadzonego przez miejski urząd budowniczy 9 lutego, i po wysłuchaniu opinii zastępcy kierownika budowy p. Flattena, oraz wniosków p. Hochbergera wniosła:

„Rada miejska raczy uchwalić: wykonanie robót i dostaw przy budowie zakładu wodociągowego m. porucza się następującym przedsiębiorcom:

I. Firmie „Armaturen u. Maschinenfabrik Actien Gesellschaft” vormals J. A. Hilpert w Wiedniu dostawę zasuw i hydrantów za cenę ofertową w sumie 42.177 zł. 75 ct.

II. P. Zygmuntowi Rodakowskiemu ze Lwowa roboty około ułożenia rur dla losu I. i II. pod warunkiem, że z oferowanej przez siebie ceny w sumie 526.679 zł. 70 ct. opuści, należy z nim traktować, czy i ile będzie skłonny opuścić.

III. P. Antoniemu Barszczewskiemu ze Lwowa roboty około zamurowania kotłów i kominów dla obu stref za cenę ofertową 13.582 zł.

IV. Firmie Piotrowicz i Schumann ze Lwowa roboty konstrukcyjne żelazne dachów za cenę ofertową 8000 zł.

V. Firmie Pittel et Brausewetter z Wiednia budowę rezerwarów wodnych dla obu stref za cenę ofertową 137.203 zł. 85 ct.

VI. Spółce Antoniemu Kunickiemu i Aleksandrowi Domaszewiczowi ze Lwowa wykonanie budynków w Woli Dobrostańskiej przy drodze siewowskiej, a mianowicie maszynowych, kotłowych etc. pod warunkiem, że z oferowanej ceny w sumie 56.382 zł. 20 ct. 5pre. opuścą, wreszcie

VII. Firmie Pittel u. Brausewetter z Wiednia wykonanie fundamentów maszynowych za cenę ofertową w sumie 7515 zł. 5 ct. z zastrzeżeniem dotrzymania warunków ogólnych i szczegółowych, służących za podstawę do przeprowadzenia licytacji.

— **Wolne posady.** Wskutek reskryptu c. k. Namiestnictwa z 16 lutego 1899 l. 11.556, podaje magistrat król. stoł. miasta Lwowa do wiadomości, że na parostatkach i parowych bagrach na Dniestrze są do obsadzenia: 3 posady kierowników statków (sterników) z płacą rocznych 500 zł.; 3 posady maszynistów z płacą rocznych 450 zł.; 3 posady palaczy z wynagrodzeniem 1 zł. dziennie w peryodyzie żegluga, t. j. mniej więcej od 15 marca do 15 listopada każdego roku.

Za każdy dzień przepędzony poza obrębem stacyi statków, względnie bagrów parowych, przyznaje się jako strawne dla sternika i maszynisty po 1 zł., zaś dla palacza 50 ct. dziennie.

Podania należyście ostemplowane mają być zaopatrzone: w metrykę urodzenia, świadectwo zdrowia, świadectwo moralności, w dowody udzielenia i zawierają opis dotychczasowego zajęcia.

Podania należy wnieść za pośrednictwem właściwego c. k. starostwa, względnie magistratu we Lwowie i w Krakowie, do c. k. Namiestnictwa najpóźniej do 25 b. m.

Przyjęcie do służby jest tylko prowizoryczne za obustronnym miesięcznym wypowiedzeniem i nie daje prawa do emerytury, lub jakiegokolwiek odprawy.

— **Stypendya.** Z fundacyi rodzinnej ś. p. dr. Antoniego Lachowicza nadała rada zawiadowcza tejże fundacyi na r. 1898/9: Stanisławowi Piwockiemu z VIII kl. gimnazjum V we Lwowie 400 zł., Władysławowi Piwockiemu z IV kl. szkoły ćwiczeń w Stanisławowie 300 zł., Emisbergerównie Stanisławie z IV kl. ludowej w Stanisławowie 270 zł. i Emisbergerównie Zofii IV kl. szkoły wydziałowej w Stanisławowie 400 zł., oraz zapomogi na r. 1899: Emilowi Lachowiczowi 250 zł., Helenie Madeyskiej 350 zł., dr. Bronisławowi Lachowiczowi 300 zł., Stanisławowi Lachowiczowi 300 zł. i Ignacemu Lachowiczowi 170 zł.

— **Bankiet.** Artyści teatru hr. Skarbka dają dziś pożegnalny bankiet w sali hotelu Europejskiego dla dr. Juliusza Bandrowskiego, który, jak wiadomo, opuszcza swoje dotychczasowe stanowisko współdyrektora teatru.

— **Pierwszy lwowski klub cytrystów.** Na walnym zgromadzeniu członków, dnia 12 b. m. w Kasynie miejskim odbytem, dokonano uzupełniających wyborów do wydziału, którego skład obecnie jest następujący: Prezes: p. Jan Knauer, wiceprezes: p. Władysław Zubicki, sekretarz: p. Zdzisław Słuszkiewicz, skarbnik: p. Mieczysław Patraszewski, gospodarz: p. Edmund Ostruszko, kierownik artystyczny: p. J. Schacht, zastępca tegoż: p. Kazimierz Kwiciński; wydziałowe panie: Aniela Ozaporówna i Julia Zelnarówna.

Lokal klubu znajduje się przy ul. Sykstuskiej 1. 29 w parterze, gdzie od godziny 9 rano do 7 wieczorem przyjmują się wpisy i udziela się wszelkich informacji.

— **Z Tow. prawniczego.** Na wczorajszym posiedzeniu, któremu przewodniczył JE. Prezydent sądu wyższego dr. Tchorznicki, dokonano ukonstytuowania sekcji ekonomicznej Towarzystwa. Prezesem wybrano prof. dr. Ochenskowskiego, zastępcą prezesa radę Namiestnictwa p. Jerzego Piwockiego, a sekretarzem sekcji dr. Władysława Stesłowicza, sekretarza Izby handlowej i przemysłowej. Najbliższe posiedzenie sekcji odbędzie się w sobotę, dnia 18 b. m.

— **Kabała i napój miłośny** na złe wyszły wróćce i 46-letniej czarodziejce Maryi Welhan, która swych czarów udzieliła przed kilku miesiącami służącej Julii Zakrz., otrzymawszy za nie tylko marnych 20 ct., zamiast 1 zł. Welhanowa zeskatowała bowiem dodatkowo suknię Julii, a poznana przez nią dziś dopiero, dostała się niespodzianie do aresztu.

— **Z dramatów brukowych.** K. Lewko nie mogąc dotrzymać obietnicy małżeństwa Ewie T., na konto której to obietnicy pobrał u Ewy 58 zł., a nie mogąc dotrzymać z tej prostej przyczyny, że był już żonaty i dzietny — na skargę rozgniewanej Ewy rozpoczął w areszcie pokutę za swoje nierozważne obietnki i wyłudzenie.

— **Ogień kominowy** wybuchł w domu pod l. 10 przy ul. Sykstuskiej, ale został bezwzględnie przez straż pożarną ugaszony.

— **Aresztowano** parobka Stan. Pałysa za kradzież wędlin i rzeczy wartości do 100 zł., na szkodę Teofili Burgetowej.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: W Krakowie, Erazm Krzyszowski, dr. med., przeżywszy lat 41;

Natalia Höflich, córka radcy sądowego, przeżywszy lat 20.

— **W Łojowej** (pow. Nadwórna) odbyło się w dniu 11 b. m. w miejscowej cerkwi uroczyste nabożeństwo dziękczynne na intencję Najj. Pana, urządzone kosztem i staraniem wysłużonych wojskowych, obdarzonych przez Monarchę jubileuszowymi medalami.

— **W Rzeszowie** odbyła się 12 b. m. w miejscowym seminarium nauczycielskim uroczystość wręczenia złotego krzyża zasługi z koroną prof. Adolfowi Englowi. Cały akt, w którym wzięto udział grono profesorów oraz młodzież szkolna, wywarł na wszystkich bardzo podniosłe wrażenie i na długo pozostanie w pamięci zgromadzonych na uroczystości.

— **Ekspedycję naukową** do Azji centralnej przygotowuje rosyjskie Towarzystwo geograficzne. Koszta wyprawy pokrywa car z własnej skarbki. Ekspedycja już z końcem bieżącego miesiąca wyrusza w głąb Azji, przedewszystkiem do zachodniej Mongolii, pod przewodnictwem porucznika Kozłowa.

— **Katastrofa kolejowa.** Na kolei władkowskiej zderzyły się dwie lokomotywy, usuwające śnieg z toru. Pięciu robotników utraciło życie, 15 jest rannych.

— **Dla przyszłości.** (Ćwiczenia fizyczne młodzieży). Ach, jakie te studentki wątłe, blade, jakie wąskie piersi! Mało który wygląda jak rumiane jabłuszko — a przecież właśnie na to stosowny wiek; życie później rumieje mu zje, jak rdza. Albo te małe: dziewczynki, chłopczyki, co zlebnięte, z wilgotnych suteren, biegną co rana do szkół ludowych — pozał się Boże! dmuchnąć, a uleci. Za to każdy taki dzieciak nad wiek rozwinięty — jeżeli mu brak zdrowia nie wykopie nowoczesnego grobu, będzie wykształconym człowiekiem, ale kwestya, czy zdolnym do nużącej walki o swój byt, lub dobro społeczeństwa.

A przecież w innych krajach inaczej. Tam, gdy po skończonej nauce młodzież ze szkoły wybiegnie, to ulica wygląda tak, jakby przechodził przez nią legion małych Herkulesów.

Więcej tam dbają o fizyczny rozwój dziatwy. Młode ciała hartują pedagogzy, troskliwe, niejednostronnie. Alfą i omegą tego triningu nie jest tam tylko gimnastyka, kształcąca przeważnie siłę muskułów, ale najróżnorodniejsze ćwiczenia fizyczne: zabawy piłką, rzucanie dzidami, strzelanie z łuku, gonitwy i t. d. i t. d. Przytem sale, w których się odbywają te ćwiczenia „odpowiadają wszelkim wymaganiom higieny”: są przestronne, przewiewne, słoneczne — podłoga ich zielone murawy, a dachem błękit nieba.

W Niemczech, Anglii, Szwajcaryi prawie każde miasto posiada ogród, przeznaczony wyłącznie na ćwiczenia fizyczne młodzieży. W Niemczech, od 8 czy 9 lat działają bardzo dotadnio w tym kierunku towarzystwa: „Deutscher Verein für Jugend und Volksspiele, założone za inicjatywą barona Schenkendorfa posła z Wrocławia i dr. Schmidta z Lipska, znanego z cennych prac w literaturze gimnastycznej. Towarzystwo to ma prawie w każdym mieście swe filie, a ponadto wydaje „Jahrbücher”, w których znajdują się cenne informacje i wskazówki dla zajmujących się higieną życia młodzieży. Za jego też staraniem powstały w Goerlitz

i Bonn szkoły dla kształcenia nauczycieli ćwiczeń fizycznych i zabaw dla młodzieży.

We Włoszech i Szwecji dbałość o hartowne zdrowie młodzieży jest również wielką. Tylko tam zamiast ćwiczeń z najrozmaitszymi przyrządami i zabaw jest przeważnie używana — musztra. Działwa i młodzież szkół średnich, podzielona na korpusy odbywa ćwiczenia, jak wojsko. Młodzi przy tych musztrach posługują się żelaznymi łaskami, a uczniowie najwyższych klas prawdziwymi strzelbami.

Z naszych miast tylko Kraków posiada taki ogród dla ćwiczeń fizycznych. Założył go w roku 1887 dr. Jordan, dziwnie altruistycznie usposobiony człowiek. Zrazu, gdy dr. Jordan, otrzymawszy od gminy stosowne pozwolenie, zaczął sadzić na Błoniach (na placu powystawowym) drzewka, stawiać biusty zasłużonych mężów i trasować boiska i ścieżki, wywołał zdziwienie i... niedowierzanie. Dziś Krakowanie z uwielbieniem wspominają jego nazwisko. A zasłużone to. Stworzył i do dziś dnia własnym jedynym kosztem utrzymuje instytucję pożyteczną, która jest dumą i chlubą Krakowa. Ten ogród u stóp kopca Kościuszki uważają nawet zagranicą za wzór tego rodzaju parków. — Co lata przyjeżdżają tu cudzoziemcy, aby urządzenia tego parku studyować.

W ubiegłym roku JE. P. Namiestnik Leon hr. Piniński, zwiedzający park dr. Jordana, ocenił jego wielką pożyteczność dla fizycznego rozwoju młodzieży: To w istocie „akademii zdrowia”. A nauka w niej widocznie nie idzie w las, bo dzisiejsza młodzież krakowska — zdrowa, zwinną, zuchowata. Lubionym też bardzo przez światek studencki jest ten ogród i te jego zabawy. Choć tam rygoru przestrzegają surowo i bacznie kierownicy ćwiczeń, młodzież chętnie prosi, aby im pozwolono pójść „do Jordana”. W ubiegłym roku — od maja do sierpnia włącznie — brała udział w ćwiczeniach w parku imponująca liczba, a mianowicie 27.967 chłopców, wliczając w to i młodzież rzemieślniczą, bawiącą się tylko w niedziele, i 11.032 dziewcząt.

A we Lwowie, w którym wychowanie młodzieży tak jest niestety zaniedbane, czy dałby się taki ogród — gdzie i w jaki sposób — zorganizować?

Dr. Jordan, zapytany w tej kwestyi, dał nam mniej więcej taką odpowiedź:

Założenie we Lwowie, również jak w każdym mieście, ogrodu dla ćwiczeń fizycznych młodzieży byłoby bardzo pożądanem. Hygieniści przyznają ogólnie, że takie ćwiczenia daleko lepiej wpływają na hartowanie sił i zdrowia, niż gimnastyka, działająca poniekąd jednostronnie. Ponadto trzeba zwrócić uwagę, że boiska, znajdujące się w miejscach bez cienia, nie zastąpią nigdy ogrodów. Byłoby więc do życzenia, aby przy ruchu Towarzystwie „Sokół”, utworzyła się sekcya, mająca na celu urządzenie wielkiego ogrodu dla ćwiczeń fizycznych i zabaw młodzieży.

Koszta urządzenia i utrzymania ogrodu, bezwątpienia nie małe, pokryte by być miały z wkładów członków nowo utworzonej sekcji „Sokoła”, wynoszących najmniej 2 złr. rocznie, z widowskim, urządzonych na ten cel i t. d. — a ponadto dyrektorowie gimnazjów mogliby prawdopodobnie użyzyć na ten cel sumę, jaka co roku się zbiera — w myśl obowiązującego od kilku lat rozporządzenia ministerjalnego — z pobieranych w II. półroczu szkolnym od wszystkich uczniów 50 ct. na przybory do zabaw w czasie lata.

Najstosowniejszym miejscem na urządzenie takiej „akademii zdrowia”, bo w środku miasta położonym, byłby — ogród pojezuicki. Proszę się nie przestraszać: restauracya mogłaby zostać a ani jedno drzewo nie padłoby pod toporem i ogród nie straciłby nic na malowniczości. Owszem, wszyscy radowalibyśmy się widokiem trawników, zarojonych rumianą działwą i młodzieżą, widokiem budzącym nadzieję, że zdrowia i hartu w przyszłości nie zabraknie.

Ignacy Nikorowicz.

Notatki literacko-artystyczne.

Konkurs na artystyczny afisz ogłasza „Perkun”, fabryka maszyn we Lwowie. Warunki: Motyw silny, nie rozdrobniony, odpowiadający w przenośni odlewni żelaza lub fabrykacyi maszyn dla gorzełń, browarów, tartaków etc. Barwne tony w szerokiej paśmie kolorów — akwarela, wyraźne granice kolorów dla ułatwienia reprodukcji, gdyż afisz musi być wykonany w kraju.

Format stojący 55 na 77 cm.; duży napis firmy.

Prace konkursowe opatrzone godłem i zamknięte koperty z nazwiskami autorów, przesłać należy do 15 kwietnia b. r. do Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, lub do fabryki maszyn „Perkun”, ul. św. Marcjana 11 we Lwowie.

Skład jury będzie później ogłoszony. Trzy nagrody: pierwsza 250, druga 100 i trzecia 50 koron. Nagrodzone prace staną się własnością „Perkuna” z prawem reprodukcji.

Album Juliusza Kossaka zamierza wydać znana warszawska księgarnia Gebethnera i Wolffa, która prosi osoby, posiadające w swych zbiorach obrazy i rysunki s. p. Juliusza Kossaka o podanie swych adresów, wraz z notatką o treści obrazu. Ze względu, że zamierzony album ma przedstawić o ile możności najpełniejszy obraz działalności znakomitego artysty, każda najdrobniejsza bodaj praca, będzie pożądaną. Wiadomości powyższe należy nadsyłać pod adresem księgarni, lub też pod adresem redakcji *Tygodnika Ilustrowanego*.

(2) **Czasopisma technicznego** nr. 5 wyszedł i zawiera oprócz spraw Towarzystwa politechnicznego i jego oddziałów w Przemysłu i Stryju, ciąg dalszy artykułów o reformie szkół średnich i o odstepie drenów, dalej rozprawkę A. F. Stahla z Petersburga „O powstawaniu nafty“; dr. Lucyana Emila Böttchera: Kilka słów z dziedziny rachunku iteracyjnego; dr. P. N. Raikowa z Sofii: Temperatura zapłoniecia ciał organicznych; prof. Br. Pawlewskiego: Oznaczenie rozpuszczalności ciał; inż. S. Kornmana ciekawy artykuł pod tytułem: Fasada budynków — a reklama kupiecka; Kronika techniczna i przemysłowa; Krytyka i bibliografia; Rozmaitości i konkursy. W dodatku: trzy tablice planów kaplicy grobowej w Chrzanowie, wedle pomysłu architektury krakowskiego Teodora Talowskiego.

Jednodniówka. Projekt wydania „Jednodniówki“ na rzecz kasy pomocy literatów i dziennikarzy polskich w Warszawie doznał nader życzliwego przyjęcia wśród mających związek ze słowem drukowanym.

W obec tak obojętnej poparcia, redakcyja *Muchy* postanowiła znacznie rozszerzyć zakres „Jednodniówki, zapraszając do współdziałania najcenniejsze siły literackie i artystyczne nie tylko swojskie, lecz i zagraniczne.

Niezależnie po otrzymaniu zezwolenia władzy cenzuralnej będą rozsyłane listy zapraszające do literatów i malarzy, rysowników we Francji, Anglii, Ameryce, Włoszech, Rumunii i t. p., przyczem korespondenci zagraniczni do pism warszawskich będą osobno uproszeni o współdziałanie z zabiegami redakcyi „Jednodniówki“.

Wyniknie z tego powodu pewna zwłoka, związana ze zgromadzeniem materyałów, otrzymaniem poczty, reprodukcją autografów i rycin i t. p., zyska jednak treść i całość artystyczna przedsięwzięcia.

Na sesji, odbytej z udziałem nestorów humorystyki polskiej pp.: Franciszka Kostrzewskiego i Władysława Płaskowskiego, ogólnie przyjęto tytuł, nadany wydawnictwu przez tego ostatniego.

Tytuł jednodniówki brzmieć będzie: „Grosz do grosza“, dopełniony dewizą „Pomagaj sobie, Bóg ci dopomoże.“

Redakcyja *Muchy* podaje do wiadomości ogółu osób, iż napływ ogłoszeń jest już znaczny i że firmy pierwszorzędne warszawskie i łódzkie pozamawiały całe kolumny w dziale inseratowym.

Dziennik mówiony. Dziennik mówiony wygłoszony będzie d. 18 marca w salach Kasy miejskiej o godzinie 8 wieczorem, na rzecz stypendyum im. Mickiewicza dla niezamożnych uczniów. Redaktorka naczelna: Anna Neumanowa. Redaktor odpowiedzialny: Wojciech Szukiewicz. Program: Słowo od redakcyi, Wiadomości polityczne wygłoszą: P. Szukiewicz, „Poraucie“, poezya Rodocia, p. Wexówna. Felieton: Przy biurku redaktorskim p. Neumanowa. Z teki modernistów: „Naga dusza“ wiersz Al. Stroki, p. Kubicki. „Niudały artykuł“ bluetka, p. Nittmanowa. Poezya, Wł. Bełzy, p. Wł. Bełza. Korespondencya z kraju, p. Winiarski. Mały felieton, St. Rossowskiego, p. Boberska. „Litość“, poezya Jana Kasprowicza, p. Łoziński. Telegraficzne i telefoniczne wiadomości, p. Neumanowa. Kronika karnawałowa, p. Łoziński. Wróżby matki, Refleksy duszy panińskiej, poezya Neumanowej, wygłoszą p. Boberska. Kronika teatralna, p. Barwiński. „Po maturze“, p. Wexówna. Z teki modernistów, p. Kubicki. Wiadomości brukowe, p. Winiarski. Nowe książki, korespondencye redakcyi, ogłoszenia, p. Szukiewicz.

Z teatru. We czwartek usłyszymy pierwszy raz w tym sezonie melodyjne opery „Cavaleria rusticana“ i „Pajace“, z udziałem takich wyborowych sił, jak panie: Teresa Arkłowa, Mira Heller, oraz pp.: Aleksander Myszuga i Szymański.

Sezon operowy zbliża się ku końcowi — zatem żadna z tych oper nie będzie już powtórzoną.

Repertuar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hella.

Dziś we wtorek po raz pierwszy w tym sezonie „Aida“, opera w 5 aktach Verdiego. — Występ Teresy Arkłowej, Miry Heller, Aleksandra Myszugi, Juliana Jeromina i Józefa Szymańskiego.

We środę po raz trzeci „Mąż dwóch żon“, komedia w 3 aktach Leona Gandillotta.

We czwartek po raz pierwszy w tym sezonie „Pajace“, opera Leoncavalla i „Cavaleria rusticana“, opera w 1 akcie Mascagniego z udziałem pań: Teresy Arkłowej, Miry Heller, pp. Myszugi, Szymańskiego i Hoffmana.

W piątek po raz ósmy „Kontrolor wagonów sypialnych“, komedia w 3 aktach Al. Bissona.

W sobotę po południu o godzinie pół do 4 dla młodzieży szkolnej „Safandudy“, komedia w 4 aktach Wiktora Sardou.

Najbliższą nowością będzie słynna sztuka W. Sardou, p. t. „Pamela“.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Wiedeń, 14 marca. Targ zbożowy Pszenica na wiosnę 9-60—9-68, na maj, czerwiec 9-30 do 9-31, żyto na wiosnę 8-03 do 8-04, kukurudza na maj, czer., 4-82 do 4-83, owies na wiosnę 6-00—6-01, owies na maj i czerwiec — — —, rzepak na sierpień i wrzesień 12-20 do 12-30, olej rzepakowy 32 do 33.

Tendencya: słaba. Pogoda piękna.

Budapeszt, 14 marca. Targ zbożowy. Pszenica na marzec 10-40—10-42, na kwiecień 9-78—9-79, na maj 9-50—9-52 na październik 8-54—8-56, żyto na marzec 7-96—7-98, kukurudza na maj 4-54—4-56, owies na marzec 5-72—5-74, rzepak na sierpień 12-10—12-20. Popyt na pszenicę: mierny. Tendencya słaba. Pogoda: piękna.

Berlin, 14 marca. Zamknięcie giełdy wieczornej: Banknoty austr. 169-55. Spi-rytus 40-—.

Frankfurt, 14-go marca. Zamknięcie giełdy: Austr. Kredyty 213-50, kolej państwowa 153-60, Alpy — — —, Disconto 201-20, Laura Huette 224-70. Tendencya —.

Paryż, 14 marca. Zamknięcie giełdy wieczornej: Trzyprocentowa renta 103-10. Mąka 42-95.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 13-12½, do 13-17 — — —, loco Ołomuniec 12-40 do 12-50, loco Berno-Wiedeń 12-50 do 12-60, za kwiecień loco Aussig 13-15 do 13-20, cukier w kostkach primi 37-37½, do 37-50, sekunda 37-12½, do 37-25. Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 18-10 do 18-30. Nafta kaukazka transito Tryest 4-75 do 5-— galicyjska przezroczyta 19-40 do 19-90.

Targ zbożowy.

Lwów, 14 marca. Pszenica gotowa 9-15 do 9-50, pszenica gotowa nowa 9-51 do 9-50, żyto gotowe 7-50 do 7-75, żyto gotowe na termin 7-50 do 7-75, owies obrotowy gotowy 6-50 do 6-75, owies nowy lub na termin 6-50 do 6-75, jęczmień pastewny 5-75 do 6-—, jęczmień brow. 6-75 do 7-75, groch do got. 7-— do 9-—, wyka 5-25 do 6-—, nasienie lniane — — —, do — — —, nasienie konopne — — — do — — —, bób — — — do — — —, bobik 5-25 do 6-—, hreczka 7-50 do 8-25, konieczyna czerwona galicyjska 45-— do 60-—, biała 40-— do 50-—, tynotka 17-— do 21-—, szwedzka 40-— do 60-—, kukurudza stara 5-50 do 5-80, nowa 5-50 do 5-80, chmiel stary — — — do — — —, nowy za 56 kilo 65-— do 80-—, rzepak 10-50 do 11-25, groch pastewny 6-— do 6-50.

Spiritus paritas Tarnopol gotowy 16-— do 16-25, na termin 16-75 do 17-25, waran-ty — — — do — — —.

Wiedeń, 14 marca. (Telegram *Gazety Lwowskiej* z urzędowego sprawozdania magistratu wiedeńskiego).

Na poniedziałkowy targ zwieziono była rogatego na rzeź ogółem 4917 sztuk; w tej sumie było z Galicyi 717, z Bukowiny 98 sztuk.

Przebieg targu mdy. Ceny w porównaniu do zeszłego tygodnia spadły o 1 zł.

Z całego spędu pozostało niesprzedanych 132 sztuk.

Wółów z Galicyi i Bukowiny sprzedano: 153 sztuk po 27 do 30 złr., 347 sztuk po 31 do 33 złr., 171 po 34 do 37 złr., 18 sztuk po 38 do — złr. za centnar metryczny żywej wagi. Buhaje podtuczone bez różnicy pochodzenia kupowano po 25 do 33 złr.; krowy podtuczone po 25 do 29 złr.; było chude dla masarzy po 17 do 29 złr. także za centnar metryczny żywej wagi.

Sejm

(13 posiedzenie 4 sesji, VII peryodu).

Lwów, dnia 14 marca.

J.E. Marszałek krajowy Stanisław hr. Bardeni zagaja posiedzenie o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przy odczytywaniu petycyj, których liczba doszła do 1.111, poparł prezydent miasta Lwowa pos. Małachowski petycję Związku polskich gimnastycznych Towarzystw „Sokolich“ w Austrii o subwencję.

Mowca położył szczególny nacisk, że Towarzystwo urządza kursa dla nauczycieli gimnastyki, oraz wydaje podręczniki do tej nauki, polecane przez c. k. Radę szkolną do bibliotek Rad szkolnych okręgowych.

Pos. Dąbski poparł petycję o regulację rzeki Wisłoka.

Pos. Wachnianin poparł petycję pogorzalców gminy Wolicy baryłowej o zapomogę.

J.E. Marszałek zwrócił uwagę, że popierania petycyj w formie tej, jaka jest bardzo często praktykowana przez pp. posłów, którzy wdają się w szerokie motywa petycyj, regulamin nie dopuszcza. (Brawa).

Sprawozdanie Wydziału krajowego (ref. p. Vayhinger) w przedmiocie próby gminy królewskiego stołecznego miasta Krakowa o wyjednanie ustawy co do przymusowego połączenia domów w Krakowie z wodociągami miejskim, oraz co do zezwolenia gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat za używanie wody. Odesłano do komisji gminnej.

Następnie J.M. rektor Uniwersytetu lwowskiego dr. Kadyi uzasadniał wniosek swój następującego brzmienia:

Wzywa się c. k. Rząd:

1. Aby jak najprędzej w szkołach średnich, a mianowicie w gimnazyach, w szkołach realnych, w seminarjach nauczycielskich i średnich szkołach przemysłowych ustanowić posady lekarzy szkolnych.

2. Aby dla pozyskania na te posady lekarzy odpowiednio ukwalifikowanych, zaprowadził osobne egzamina kwalifikacyjne, w których zakres oprócz higieny szkolnej w najobszerniejszym słowa znaczeniu, wchodziłby jeden z przedmiotów uczonych w szkołach średnich, a mianowicie, albo hygiena i somatologia (obecnie obowiązująca tylko w seminarjach nauczycielskich), albo zoologia lub botanika, albo chemia (obowiązująca tylko w szkołach realnych), albo też ewentualnie także gimnastyka.

3. Aby lekarzom szkolnym, którzyby oprócz czynności ściśle lekarskich mieli obowiązek uczyć także przynajmniej jednego z powyżej wymienionych przedmiotów przynależne było stanowisko urzędowe, równorzędne ze stanowiskiem profesorów szkół średnich, a więc także i te same rangi i płace, jakie mają profesorowie szkół średnich.

Wnioskodawca w bardzo obszernym wywodzie wykazał, że rzecz była wyczerpująco omawiana już w towarzystwach lekarskich i nauczycielskich w kraju i zagranicą, na zjazdach i kongresach, a niedawno na zwołanej przez Wydział krajowy ankiecie szkolnej, która instytutem lekarzy szkolnych uznała za nader pożądaną.

Wniosek rektora dr. Kadyiego odesłała Izba do komisji szkolnej.

Następnie pos. St. Dąbski przedstawił następujący motywowany wniosek:

Ludność rolnicza kraju odczuwa coraz silniej potrzebę podjęcia melioracyi gruntów przez drenowanie. Rolnicy właściciele mniejszej własności melioracyę tę mogą wykonać w przeważnej części tylko w spółce z sąsiadami. Brak im jednak znajomości przepisów prawnych, na podstawie których mogli by spółkę drenarską zawiązać. Brak im wiadomości o zakresie pomocy ze strony kraju, na jaką mogą przy podjęciu drenowania rachować.

Rolnikom właścicielom większej własności brak pomocy kredytu melioracyjnego.

Z uwagi, że zarządzenie tym brakom, a przez to obudzenie żywej akcyi drenowania w kraju jest pierwszorzędny interesem kultury rolniczej kraju,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, by na najbliższej sesji sejmowej przedłożył projekt akcyi kraju dla poparcia drenowania w najbliższym lat okresie, któryby jasno określał zakres pomocy kraju dla tych melioracyj.

By postarał się o ułożenie i podanie do wiadomości kół rolniczych kraju wzorowego statutu, opartego na zasadach ustawy wodnej z d. 14 marca 1875 r. §. 52, 53, 54, 55 i 61 i ustawy państwowej o wsparciu kultury ziemi z d. 30 czerwca 1884 r. §. 16, 17, 18 i 19, na podstawie którego mogłyby się tworzyć w kraju spółki włóściańskie drenarskie.

By tak dla tych przedsięwzięć spółkowych i dla melioracyi drenowania, podjętych przez pojedynczych właścicieli tabularnych, utworzył źródło łatwego i taniego kredytu melioracyjnego.

2. By wyjednał u Wysokiego c. k. Rządu wydatny zasiłek na utrzymanie biura melioracyjnego krajowego, które powinno być znacznie wzmocnionem przez pomnożenie sił technicznych i tworzenie dalszych ekspozytur.

3. By wyjednał u Rządu wydatny zasiłek z dotacyi państwowej na drobne melioracye dla subwencyonowania spółek drenarskich włóściańskich, w wysokości równej przynajmniej tym kwotom, jakimi kraj na ten cel rozporządził i przyznanej stale na ten okres czasu, na jaki program akcyi krajowej ułożonym będzie.

Wniosek odesłano do komisji gospodarstwa krajowego.

Z kolei pos. Potoczek uzasadniał wniosek swój, o uchwalenie noweli do ustawy gminnej.

Wniosek opiewa:

§. 5. Ustawy gminnej z 12 sierpnia 1886 brzmieć ma jak następuje:

§. 5. Każda nieruchomości musi należeć do Związku gminy.

Wyjęte są: Rezydencye, zamki i inne budynki z przynależnymi ogrodami i parkami, przeznaczone na stały albo tylko czasowy pobyt Cesarza i Najwyższego dworu. Obszary dworskie należą do związku gminnego tych wsi i miast, w obrębie których leżą.

Ustawę o obszarach dworskich z dnia 12 sierpnia 1886 znosi się.

Stosunki gromad i obszarów dworskich, jako jednostek gospodarczych, określone będą osobną ustawą.

Wniosek p. Potoczka odesłała Izba do komisji gminnej.

Z kolei uchwała Izba bez rozprawy ustawę o zezwoleniu gminie miasteczka Niepołomice na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej nad ustawą budowniczą dla gmin wiejskich i pomniejszych miasteczek.

Pos. Paszkowski wnosi poprawkę do §. 1 o przedłużeniu terminu co do wnoszenia rekursu.

Po sprzeciwieniu się sprawozdawcy tej poprawce, Izba uchwała §. 1szy ustawy bez zmiany.

W §. 2 na wniosek p. Paszkowskiego uchwalono wypuścić wyrazy: „w budynku istniejącym“, tak, że §. 2 ma brzmieć: „Pomniejsze zmiany mają mogą być wykonane bez pozwolenia zwierzchności gminnej“.

Po dyskusji nad §. 3, w której zabierali głos pp. Rotter i Wachnianin, stawiając drobne poprawki, paragraf ten przyjęto bez zmiany według wniosku komisji.

Następne §§. 4 i 5 przyjęto z drobnymi zmianami.

Przy §. 5 zwrócił p. Komisarz rządowy uwagę na zbytek utrudnienia, jakie w drugiej alinei zawiera ten paragraf co do stawiania budynków gospodarskich.

§. 7 ustawy przyjęto według propozycyi pos. Paszkowskiego w stylizacji w ustępie 1).

„Konsens wydany być może mimo wniesienia przeciw budowie zarzutów, pochodzących z tytułu prawa prywatnego, które w drodze ugody przy komisji usunąć się nie dały, jeżeli ze względów publicznych nie zachodzą żadne przeciw zamierzonej budowie przeszkody“.

Dalsze paragrafy aż do 12 włącznie, nie zawierające ważniejszych postanowień, przyjęto bez zmiany.

Obszerną dyskusję wywołał §. 13, który uchwalono ostatecznie według propozycyi p. Wład. Czajkowskiego (z Przemysła) w następującem brzmieniu:

W razie zniszczenia całej miejscowości lub znaczniejszej jej części w skutek klęski elementarnej (pożar, wylew i t. p.) zarządzi wydział powiatowy bezwzględnie komisjonalne zbadanie zniszczonej przestrzeni.

W komisji mają wziąć udział:

a) delegat wydział pow. jako przewodniczący;

b) naczelnik gminy i jeden delegat Rady gminnej;

c) przełożony obszaru dworskiego;

d) powołani przez wydział powiatowy znawcy.

Strony interesowane należy powiadomić o terminie odbyć się mającej komisji.

Stosownie do wyniku dokonanego zbadania, komisya uchwali większością głosów, czy ma być przeprowadzoną regulacya zniszczonej przestrzeni dla przyszłej odbudowy lub nie i zgodnie z tem bądź zakończy swą czynność, bądź przystąpi do sporządzenia planu regulacyi.

W tym celu sporządzi komisya poprzednio plan sytuacyjny, spisze numera parcel, imiona i nazwiska właścicieli i przestrzeń tych gruntów, które mają być zajęte lub odstąpione, oraz wysłucha zarzuty i życzenia stron interesowanych. (§. 46).

Na podstawie operatu komisji wyda wydział powiatowy plan regulacyi i udzieli go zwierzchności gminnej i zawiadomi strony interesowane.

Przeciwko zarządzonej regulacyi i ustanowionemu planowi mogą Rada gminna i strony interesowane w ciągu dni 14 wnieść rekurs do Wydziału krajowego na ręce wydziału powiatowego.

Uchwalono dalej z drobnymi stylistycznymi poprawkami §§. 14 do 18 ustawy budowniczey, według projektu komisji.

Przy §. 18 wielką wesołość wywołała poprawka p. Rottera, który proponował: W miejsce wniosku komisijnego, że „gdyby uroda co do wysokości wynagrodzenia za wywłaszczenie nie doszła do skutku — oznaczy „ją”, — ma być „oznaczą je” (t. j. wynagrodzenie). P. Rotter obawiał się, że tu zajdzie niejasność co do określenia: czy „ugoda” czy „wysokość”. Następnie jednak po odprawie sprawozdawcy p. Onyszkiewicza, cofnął p. Rotter „je” a przyjął znowu „ją”. (Powszechna wesołość).

Przy §. 18 odczytał JE. Marszałek dalszą rozprawę szczegółową.

Po odczytaniu szeregu wniosków i interpelacji, zamknął JE. Marszałek posiedzenie o godz. 2 min. 38 po południu, oznaczając następną na jutro, we środę, o godzinie 10 przed południem.

OSTATNIA POCZTA

W Wiedniu spodziewają się z końcem bieżącego tygodnia prezesa gabinetu węgierskiego Kolomana Szella, który przybędzie do stolicy Monarchii celem przedstawienia się Członkom Najw. Domu i złożenia wizyt ambasadorom. Przy tej sposobności rozpoczyna się rokowania ugodowe z Rządem austriackim.

Przy końcu wczorajszego posiedzenia Izby deputowanych sejm węgierskiego uzasadniał poseł Majer zapowiedzianą nagłą interpelację w sprawie pogłoski o zamiarze nabycia przez Austro-Węgry jednego z portów chińskich. Mowca oświadczył się za jak najbardziej ekspansywną polityką handlową i jest z tego powodu za uzyskaniem nowego obszaru handlowego w Chinach. W tym celu szczególnie starać się trzeba o silny rozwój marynarki. Mowca wskazuje na to, że Austro-Węgry prawie zupełnie wyparte zostały z Bałkanu. Po tej interpelacji posiedzenie zamknięto.

W parlamencie niemieckim mają rozstrzygnąć się dzisiaj losy przedłożenia wojskowego. Gdy zarząd wojenny z upoważnienia cesarza upiera się przy opracowanej w pierwotnym projekcie cyfrze rekruta, postanowiło stronnictwo centrum głosować za skreśleniem z piechoty 7006 rekruta, tak, iż cała armia niemiecka osiągnęła ma w r. 1903 na stopie pokojowej 495.500 ludzi, a nie, jak projekt rządowy chce 502.506. Zresztą centrum, stosownie do pierwotnych swych postanowień, uchwalilo głosować za powiększeniem kawalerii o 10 szwadronów, a artylerii o 80 nowych baterij. Wnioski centrum przyjęła, jak wiadomo, komisja większości głosów.

Freisinnige Ztg. i Germania, lekko traktując pogórki o ewentualności rozwiązania parlamentu na wypadek, gdyby upadł projekt rządowy, wzywają przeciwników tego projektu, aby w chwili stanowczej byli wszyscy na stanowisku. Według przybliżonego obliczenia, za przedłożeniem będzie głosować w najlepszym razie 170—190 posłów, przeciw w razie najgorszym co najmniej 200.

Przedwczoraj w niedzielę zebrał się w Poznaniu sejm prowincjonalny W. Księstwa Poznańskiego. Otworzył go naczelny prezes regencji baron Willamowitz-Noellendorf.

Sprawa wprowadzenia ziemstw w guberniach kraju zachodniego wywołuje różne opinie, które dziwnie od siebie wzajemnie odbiegają. W prasie polskiej nieraz już podnosiły się głosy, dowodzące, że ziemianom polskim w tym kraju nie chodzi o wprowadzenie tej reformy i że Polacy nie spodziewają się po niej żadnych korzyści. Pisma znów rosyjskie, występujące przeciwko ziemstwom, dowodzą, że instytucje ziemskie przyniosłyby korzyść jedynie Polakom:

„Niewątpliwie — piszą *Mosk. Wiedom.* — wszystkie sprawy ziemskie wpadłyby w ręce silnej i wpływowej masy obywateli ziemskich Polaków, którzyby też umieli niemi pokierować według własnej woli. Nie należy ani na chwilę wątpić w to, że „sprawa ziemstw” w ich rękach zmieniłaby się w „sprawę polską”. Wobec tego *Mosk. Wiedomosti* oświadczają się stanowczo przeciwko reformie.

W Petersburgu otrzymano notę W. Porty z oznajmieniem, że rząd sultana przyjmuje z kilku formalnymi zastrzeżeniami zaproszenie na konferencję pokojową.

Rosyjskie Towarzystwo geograficzne przygotowuje wyprawę dla zbadania Azji środkowej. Funduszów dostarcza car Mikołaj. Ekspedycja, która przeciągnie się prawdopodobnie do dwóch lat, opuszcza Petersburg z końcem bieżącego miesiąca pod wodzą poru-

cznika Kozłowa. Kozłów wyruszy przez zachodnią Mongolię i pustynię Gobi i zamierza przez góry Nanczau i Kukunor dotrzeć do górnego biegu Żółtej rzeki.

W Paryżu rozpoczął się wczoraj zajmujący i nie pozabawiony w obecnej chwili znaczenia politycznego proces przeciw Gohierowi jako autorowi, oraz Natansonowi, jako nakładcy książki „Armia przeciw narodowi”. — Po przesłuchaniu kilku świadków, między tymi Pelletana, odroczone rozprawę sądową do dnia dzisiejszego. Pelletan wyraził oskarżonemu uznanie za to, że tenże zaatakował zarząd wojenny i zarząd marynarki.

Picquarta oddano wczoraj sądowi cywilnemu i przeprowadzono do więzienia cywilnego.

O nowym prezydencie senatu francuskiego dzienniki paryskie podają następujące szczegóły: Fallières jest południowcem z pochodzenia, urodził się w Mézin (dep. Lot-et-Garonne) w r. 1841, był adwokatem w Nérac i deputowanym z tegoż okręgu w roku 1876. W roku 1880 był podsekretarzem stanu w ministerstwie spraw wewnętrznych za Constansa, objął następnie tękę tegoż ministerstwa w gabinecie Duclerea, po którego ustąpieniu przejął radzie ministrów w roku 1883. Po owym rozlepieniu manifestu księcia Napoleona, stanowiącym bezpośredni powód poruszenia sprawy przebywania pretendentów w granicach Rzeczypospolitej. Fallières bronił projektowanych zarządzeń, mających na celu wygnanie pretendentów i w ciągu dyskusji zaniemógł nagle do tego stopnia, że musiano go wynieść omdlałego z sali Odrzucenie projektu ustawy, tyczącej się pretendentów, spowodowało upadek gabinetu Fallières. Obecny prezydent senatu zasiadał jeszcze w kilku gabinetach: jako minister oświaty za drugiego gabinetu Ferryego, jako minister spraw wewnętrznych za gabinetu Rouviera, jako minister spraw wewnętrznych w pierwszym gabinecie Tirarda i jako minister oświaty za czasów drugiego gabinetu Tirarda w roku 1890. Po objęciu prezydium gabinetu przez Freycineta piastował do 2 lutego 1892 r. tękę ministra sprawiedliwości. Od 8 czerwca 1890 roku zasiada Fallières w senacie, jako senator Lot-et-Garonne. Nie jest to bynajmniej osobistość wybitna, ale, jak świadczy wybór Loubeta, obecny parlament francuski wybiera na wierzch tylko ludzi miernych zdolności i słabych charakterów.

Ze strony urzędowej we Francji zaprzeczają doniesieniu niektórych dzienników, jakoby gabinet hiszpański widział się zniewolonym zwrócić w ostatnim czasie uwagę rządu francuskiego na agitacje karlistowskie w południowych departamentach Francji. Do reklamacy takiej nie było żadnego powodu.

Jak donoszą dzienniki *Eclair i Gaulois*, minister wojny Freycinet zabronił generałom Gonse i Pellieux odpowiedzieć na zarzuty z jakimi wystąpił przeciw nim Esterhazy.

Agencja Stefaniego donosi z Pekinu, że włoski poseł de Martino wystosował drugą notę do rządu chińskiego z prośbą o przyjęcie pierwszej noty wysłanej i oświadczenie gotowości do rozpoczęcia rokowań w sprawie żądań włoskich o odstąpieniu Włochom części terytorium chińskiego. Odpowiedź Czung-li-jamenu wyraża gotowość przyjęcia pierwszej noty, daje jednak do zrozumienia, że do dalszych rokowań Czung-li-jamen nie jest skłonny.

Zamknięta niedawno sesja kongresu północno-amerykańskiego pozostanie na długo na stronach historii Stanów Zjednoczonych. — Prasa angielska i amerykańska poświęca długie artykuły dwuletniej działalności 55 z rządu kongresu, któremu nadały nazwę „wojowniczego”. *Times* zaznacza, że chociaż jego czynności prowadzące były znaczne, ale nikną wobec spełnionych zadań wojennych. Kongres ten uchwalił taryfę Dingleya, przyłączył archipelag hawański do Stanów Zjednoczonych, przyjął wniosek rządowy o budżecie dla ochotników, zatwierdził umowę pokojową z Hiszpanią. Pozostaje mu jeszcze rozstrzygnąć losy archipelagu filipińskiego. *Standard* zwraca uwagę na inną okoliczność, mianowicie na upadek wpływów senatu wśród kongresu. Senat przegrał sprawę i co do taryfy celnej, przeciw której się oświadczył, i w kwestyi kubańskiej. Nadto poddał się w sprawie kanału Nicaragua i zorganizowania marynarki.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 14 marca. (Dep. pryw. telef.) Uniwersytet Jagielloński wysłał z powodu wyzdrowienia Ojca św. depezę do Watykanu

z wyrazami radości i hołdu, na co prorektor ks. Knapieński otrzymał następującą odpowiedź: „Ojciec św. dziękuje profesorom krakowskiemu Uniwersytetu za okazaną życzliwość i z serca udziela im Apostolskiego błogosławieństwa. *Kardynał Rampolla.*”

Kraków, 14 marca. (Depesza pryw. telef. onen). Wczoraj wieczorem zmarł po kilku tygodniowej chorobie Karol hr. Raczynski, w 82 roku życia, syn hr. Atanazego i Anny z ks. Radziwiłłów. Po ojcu, wielkim znawcy sztuki, odziedziczył piękną a obecnie w Berlinie znajdującą się galerję obrazów i majorat Obrzycko w Wielkiem Księstwie Poznańskiem; po matce klucz Dębica wraz z piękną rezydencją w Zawadzie w Galicyi. — Ożenił się z księżniczką Karoliną Oettingen-Wallerstein, przez którą związał się stosunkami rodzinnymi ze wszystkimi wielkimi domami w Austrii. Kilkanaście lat ostatnich aż do zgonu żony w roku przeszłym, przebywali bezdzietni hrabstwo Raczynscy stale w willi swojej w Bregencyi, co rok w lecie zjeżdżając do Zawady. Po śmierci żony mieszkał ostatnie pół roku w Krakowie, otoczony przez ten czas synowską opieką przez najbliższych krewnych, hr. Edwardów Raczynskich.

Wyprowadzenie zwłok na dworzec kolejowy nastąpi we czwartek, pogrzeb w Dębicy w piątek. Zmarły pozostawił majątek, obliczany na kilkadziesiąt milionów złr. Według woli s. p. Atanazego hr. Raczynskiego, majorat Obrzycko przechodzi na hr. Augusta Raczynskiego, ożenionego z hr. Budberg, córką byłego ambasadora rosyjskiego w Paryżu. Majątek Dębica zmarły zapisał młodemu hr. Karolowi, synowi Edwarda z pierwszej jego żony, córki Zygmunta Kraszińskiego; kapitały milionowe synom hr. Edwarda z drugiego małżeństwa.

Wiedeń, 14 marca. *Wiener Ztg.* ogłasza: P. Minister sprawiedliwości zamianował zastępcę starszego prokuratora Państwa w Krakowie, Teodora Kalitowskiego, rzeczywistym radcą sądu krajowego w Krakowie.

Wiedeń, 14 marca. Wczoraj odbyło się tu ośm zebrań socjalno-demokratycznych z porządkiem dziennym: „Robotnicy i gmina reforma wyborcza.” Przebieg zebrań był zupełnie spokojny. Powzięto na nich jednobrzmiące rezolucje, pochwalające przedłożoną w Radzie miejskiej reformę o wyborach miejskich, o ile ta przestrzega zasady równości prawa wyborczego, protestujące jednakże przeciw warunkowi, według którego do wykonywania prawa wyborczego potrzebnym jest 5-letnie zamieszkanie w Wiedniu. Rezolucja powiada, iż taki warunek pozbawia wielkiej części robotników wzmiankowanego prawa.

Wiedeń, 14 marca. Trybunał kasacyjny zmienił wyrok Sądu przysięgłych w Stanisławowie, mocą którego parobczak Hudniak został skazany na karę śmierci a jego kochanka, żona Buraczyka, na 6 letnie ciężkie więzienie, a to za udział w morderstwie Buraczyka, w ten sposób, iż także Annę Buraczyk skazał na karę śmierci z tym dodatkiem, że najpierw ma być stracony Hudniak a następnie Anna Buraczyk.

Wiedeń, 14 marca. Rada dla spraw pracy (*Arbeitsrath*) zwołana została na 20 b. m.

Wiedeń, 14 marca. Dzisiaj rozpoczęła się konferencja biskupów.

Wiedeń, 14 marca. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu dolno-austriackiego postawiono wniosek o wybór komisji, która by się za stanowila nad żadaniami i życzeniami kraju na wypadek, gdyby traktat cłowo-handlowy z Węgrami miał być zawarty tylko do r. 1903 i gdyby w tym roku Austria również musiała przystąpić do samodzielnego urzędowania swoich spraw cłowo handlowych.

Postawiono nadto wniosek o wybór komisji bankowej, która by również wzięła pod rozwagę życzenia ludności przy zawieraniu traktatu bankowego i regulacyi sprawy walutowej.

Poseł Schneider i towarzysze postawili wniosek o wydanie zakazu rytualnego bicia bydła rzeźnikom żydowskim, a to pod grozą utraty koncesyi.

Wiedeń, 14 marca. Trybunał administracyjny rozpatrywał sprawę odwołania się Banku eskontowego na Morawie, założonego tymczasowo na lat 12 w r. 1888. Zażalenie to wymierzono było przeciw postanowieniu władz skarbowych, które nałożyły podatek wyższy na Bank z powodu zniżenia niższych akcyj dawniejszych po 140 zł. z wyższymi po 200 złr. Mianowicie podatek wymierzono od tych wyższych akcyj.

Trybunał uwzględnił zażalenie i zniósł postanowienie Minist-rstwa skarbu, ponieważ w tym wypadku chodzi o przedsiębiorstwo istniejące dotychczas mniej niż 10 lat.

Kronstadt, 14 marca. Wczoraj ukonczył się prowadzony przed tutejszym sądem od kilku tygodni sensacyjny proces przeciw szeregowi osób, oskarżonych o nieprawne uwalnianie popisowych. Notaryusz gminy Sipos został skazany na 3 lata ciężkiego więzienia, pop Frates na 3 miesiące więzienia, notaryusz Damokos na rok więzienia, członek

rady miejskiej Foris na 3 lata ciężkiego więzienia, obok tego skazano jeszcze jednego popa na 6 tygodni więzienia a wszystkich na utratę piastowanych przez nich urzędów i ponoszenie kosztów procesowych.

Berno (morawskie), 14 marca. Na wczorajszym posiedzeniu sejm pos. Proskowetz i towarzysze interpelowali Namiestnika, jak daleko doszły prace przygotowawcze w sprawie budowy kanału Dunaj-Odra-Wisła.

Warszawa, 14 marca. (Tel. pryw.). Pierwszą nagrodę na konkursie Paderewskiego otrzymał p. Lucyan Rydel za dramat p. t. „Koło zacierowane”.

Rzym, 14 marca. Wczoraj rozeszła się fałszywa pogłoska o zamachu na Izbę deputowanych. Przebieg posiedzenia był jednak spokojny i nie zaszło też na niem nic godnego uwagi.

Paryż, 14 marca. W Izbie deputowanych minister marynarki Lockroy odpowiadał wczoraj na interpelację w sprawie wybuchu prochu w arsenałach tulońskim. Minister oświadczył, że zarządził podwójne śledztwo: sądowe i techniczne, które jednakże nie wydało żadnych na razie rezultatów, wszystkie bowiem świadkowie katastrofy albo zginęli albo w skutek ran otrzymanych znajdują się w stanie uniemożliwiającym ściąganie z nich zeznań. Prawdopodobieństwo zamachu anarchistycznego, jako przyczyny wybuchu, nie jest wykluczone. Minister zapowiedział, iż w odpowiednim czasie zażąda kredytów, celem zarządzenia środków ostrożności, uniemożliwiających na przyszłość podobne katastrofy.

Bourges, 14 marca. W tutejszym warsztacie pyrotechnicznym nastąpił wybuch, przyczem 7 osób odniosło rany; warstak zniszczony.

Barcelona, 14 marca. Niektórzy dzienniki donoszą z Manilli, że sytuacja tego miasta jest nadzwyczaj krytyczną. Mieszkańcom dokuca zupełny brak wody, gdyż powstańcy zniszczyli wszystkie studnie. Amerykanie używają strasznych represaliów na powstańców; urządzają formalne polowanie na każdego powstańca; podpalają również domy, należące do powstańców.

Europejczycy opuszczają Manillę.

Chrystyania, 14 marca. Gdy następcą tronu, sprawujący obecnie regencję, udawał się wczoraj do zamku, tłum urządził nieprzyjazną dla niego demonstrację, gwizdząc, krzycząc i rzucając śniegiem na powóz księcia. — Policja rozprószyła manifestantów a trzech z nich aresztowała.

London, 14 marca. Płynący ze Stawanger parowiec „Idraet” rozbił się dnia 13 b. m. u wybrzeży morza Północnego. Dwóch inżynierów i jeden marynarz wyładowali w Aberdeen. Zdaje się, że cała załoga okrętu utonęła.

London, 14 marca. Do *Biura Reutersa* donoszą z Brisbane (stolica kolonii angielskiej w Australii): Podczas orkanu na wybrzeżach Queenslandu rozbiło się kilka statków, przyczem, jak przypuszczają, utraciło życie około 400 krajowców i 11 białych.

Kalkuta, 14 marca. Zmarł tutaj na dżumę lekarz wojskowy dr. Evans, profesor wydziału medycznego w tutejszym Uniwersytecie.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 14 marca 1899. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*) godz. 2 min. 30. Akcje austr. zakł. kredyt. 369.12, Akcje węg. zakł. kredyt. 398.—, Akcje Anglobanku 155.50, Akcje Unionbanku 328.—, Akcje Banku dla krajów koronnych 243.25, Akcje Bankvereinu 278.37, Akcje Bodenkredit 486.—, Akcje galicyjskiego Banku hipot. —.—, Akcje kolei państwowych 361.75, Akcje kolei południowej 66.—, Akcje tramwayowe 549.—, Akcje kolei Elbethal 256.50, Akcje kolei północnej 342.—, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 292.50, Akcje Alpine 243.—, Akcje Rima Muranyi 320.—, Akcje praskiego Towarzystwa żel. 1270.—, Akcje fabryki broni 226.—, Akcje tureckie tytoniowe 136.50, Obligacje węgierskiej indemnizacji 96.60, Renta majowa 101.05, Austriacka renta koronowa 101.10, Węgierska renta koronowa 97.80, 56 l. listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 95.85, 4 prc. listy Banku krajowego 98.—, 4 i pół prc. listy Banku krajowego 100.75, 4 prc. listy Banku hipotecznego 96.75, 4 i pół prc. listy Banku hipotecznego 100.25, 5 prc. listy Banku hipotecznego 110.20, 4 prc. Obligacje propinacyjne 98.10, 4 prc. galicyjska krajowa pożyczka 97.20, 4 prc. pożyczka miasta Lwowa 94.20, Losy tureckie 64.50, Marki 59.—, Rubel 127.25. Lombardy —.—

Berlin, 14 marca 1899. (*Vorbörse*): Akcje kredytowe 231.52, Disconto Gesellschaft 201.—, Tendencja niestała.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krehowiecki.

Nadesłane.

Wszecch nauk lekarskich
Dr. Władysław Borzęcki
ordynuje od godziny 3 — 5, ul. Grodzickich 6. I schody.

Wilhelma Sok Ziółowy
(Kräuter-Saft)
„Marka Schneeberg“

wedle lekarskich przepisów z najzdrowszych, świeżo wyciśniętych ziół sporządzony i wielokrotnie używany. Sok ten, wedle świadectw najznakomitszych lekarzy, okazał się nadzwyczaj skutecznym przy kaszlu, chrypce, katarze, duszności, zaflegmieniu, astmie, kłuciu w boku i t. d. Wielu odbiorców potwierdza, że sok ten stał się dla nich nieodzownym i że jedynie temu środkowi zawdzięczają ulgę i sen. Zwłaszcza polecenia godnym jest sok dla osób,

skłonnych do kataru, przy ściecie, w dnie mgliste lub dżdżyste jako środek zapobiegawczy, osobliwie podczas podróży. Działa on łagodząco i wzmacniająco na zapalne błony śluzowe, krtań i tchawicę i jej rozgałęzień (bronchii), budzi w piersiach uczucie błogiego ciepła, wspomaga wydzielanie płwocin, ściaga kongestye stamtąd, usuwa cierpienia hemoroidalne, nie szkodząc trawieniu, które owszem swemi łagodnie aromatycznymi składnikami wspiera przy swoim miłym smaku; jest on nie tylko dla dzieci przyjemnym i użytecznym, ale też prawdziwą potrzebą dla wiekowych, schorowanych, dychawicznych ludzi, zaś dla mowców publicznych oraz spiewaków pożądanym środkiem na zamglony lub nawet na zachrypnięty głos. Przy zwyyczajnych lekkich przypadłościach katarowych bierze się tego soku o letniej ciepłocie jedną do dwóch łyżek stożowych co dzień rano i wieczór, zawsze jedną godzinę przed lub po jedzeniu, a po kilku dniach zwiększa się dżoż do trzech łyżek za każdy razem. W wypadkach uporczywej, zastarzałej choroby, brać trzeba trzy lub cztery razy na dzień po dwie łyżki, mianowicie rano i wieczór, jak wyżej podano a nadto jedną godzinę przed obiadem i trzy do czterech godzin po obiedzie. Dzieci niżej roku życia dostają każdym razem łyżeczkę do kawy, starsze dwie do trzech łyżeczek. Dyety podczas zazywania „Wilhelma Soku Ziółowego“ („Marka Schneeberg“) polega na żywności i potrawach łatwo strawnych, głównie bardzo świeżem mięsem

z wyłączeniem napojów alkoholycznych i korzennych-kwaśnych oraz nadymających potraw. Cena flaszki wraz z przepisem użycia 1 złr. 25 ct. w. a. Opakowanie w skrzynkę kosztuje 20 ct. Pakiet pocztowy z 6 flaszkami wysyłam za zaliczką 5 złr. franco do każdej stacyi pocztowej w Austro-Węgrzech. Obsta-lunki załatwiam jak najszybciej.

Prawdziwy preparat jedynie u Franciszka Wilhelma, aptekarza w Neunkirchen koło Wiednia, dokąd wszelkie zamówienia adresować należy.

100.000 Koron, 25.000 Koron i 10.000 Koron są głównymi wygranami wielkiej Loteryi Wystawy Jubileuszowej. Zwracamy uwagę naszym Szanownym Czytelnikom na to, że te wygrane także w gotówce po odtrąceniu 20 pr. wyplacone być mogą i że ciągnięcie nieodwołalnie dnia 18 marca 1899 nastąpi.

Przyjechali do Lwowa
dnia 13 marca 1899.

HOTEL IMPERIAL

PP. W. hr. Łoś z Żyznowa, E. hr. Ludolf z Krechowa, W. hr. Dzieduszycki z Jezupola, hr. Lubieńska z Krakowic, T. dr. Bednarski z Krakowa, A. Chramiec z Zakwanego, M. Dyr. Rossknecht z Okocima.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. J. Mazurkiewicz z Iwonieca, St. Dobrzyńska z Wołynia, O. Gradowska z Wołynia, St. Zwolski z Bryńca, A. Bobrownicki z Drohomysł, K. Zaleski z Krakowa.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych w Lwowie, przy placu św. Ducha l. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dnie powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Nieustająca wystawa wyrobów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdys Bielsadeckich (przy placu Halickim.) Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek, w inne dnie 10 ct. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

Cennik
wowskiej lzby handlowej i przemysłowej

Lwów, d. 14 marca 1899.

I. Akoye za sztukę.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk., Banku hip. gal. po 200 zł. a. w. kred. gal. po 200 zł. a. w. Garbar. w Rzeszowie po 200 zł. aw. Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor. wa. Banku gal. dla handl. i przemysł. po zł. 200.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like II. Listy zastawne za 100 zł. Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10% pr. 100 — 100 70, Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya) 97 50 98 20.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like III. Obligki za 100 zł. Gal. funduszu propinac. 4% w. a. Bukow. funduszu propin. 4% w. a. Komunalne Banku kr. 4% (2em.) 100 50 101 20.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like IV. Losy. Miasta Krakowa 26 50 28 —, Stanisławowa 53 — —.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like V. Monety. Dukat cesarski 5 63 5 73, Napoleondr 9 52 9 63, Pół imperial 9 50 9 60.

Kurs giełdy wiedeńskiej.
Dnia 12 marca 1899.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like A. Ogólny dług państwa. Jednolity dług państwa w bankot. maj-listopad 101.05 101.25.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr. 171.50 173.50, B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like C. Obligacyi kolejowe. Kol. Areyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr. 9.25 100.25, Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr. — —.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej). Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr. 119.60 119.30, Kor. 4 pr. 97.75 97.95.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like E. Obligacye indenmizacyjne. Kroacyi i Sławonii za 100 zł. 4 pr. 97. — 98. —, Węgier za 100 zł. 4 pr. 96.70 97.30.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like F. Inne publiczne pożyczki. Losy regul. Dunaju z r. 1880 za 100 zł. 5 pr. 130.75 131.75, Pożycz. reg. Dunaju z r. 1873 los. 5 pr. 108.75 109.50.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like Gal. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr. — —, Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr. 94.20 94.90.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.). Anglo Austr. banku los. w 301.4% pr. 101. — —, Austr. zakł. kr. ziem. los. w 50 l. 4 pr. 98.10 97.10.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom. Czesk. kolei póln. za 300 zł. 5 pr. — —, Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr. 108.25 109. —.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like J. Losy (za sztukę). Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł. 6.70 7.29, Zakład kred. dla h. i p. 100 zł. 199.25 200.25.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł. 11.60 12.10, Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł. 28. — 29. —, Salma 40 zł. mk. 85.75 86.75.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like K. Akoye banków (za sztukę). Banku Anglo-austr. 130 zł. 156.25 158.75, Peszt. banku handl. 500 zł. 1411. — 1413. —, Zakł. kred. dla handlu i przem. 368.50 369. —.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like L. Akoye Przedsiębiorstw transportowych. Buk. kol. lok. ake. pierwsz. 200 zł. 206. — 207. —, Kolei póln. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk. 3425. — 3435. —, Kołomyj. kol. lok. (ake. pierw.) 200 zł. — —.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like M. Akoye Przedsiębiorstw przemysłowych. Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł. 371. — 373. —, Gal. karpaciek naft. tow. 500 kor. 400. — —, Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł. 241.25 241.75.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like N. WEKSLA. Berlin za 100 marek 5 pr. 58.97 59.05, Londyn za 100 funt. szt. 4 pr. 120. — 120. —, Paryż za 100 fran. 47.75 47.80.

Table with 2 columns: Description of goods and prices. Includes items like O. WALUTY. Dukat cesarski 5.70 5.72, Austr. węg. 8 guld. złota moneta — —, 20-frankówka 9.55 9.56.

Przekazy na Berlin, Londyn. Paryż i inne miejsca zagraniczne wydaje Sokal i Lilien Dom bankowy i kantor wymiany

DZIENNIK BRZEZEDOWY.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Ne. V 592/98 1 (1471 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Przemyślu wdraża wskutek odezwy e. k. komisaryatu policji w Przemyślu z dnia 29 listopada 1898 Ne. V. 592/98 1 postępowanie amortyzacyjne co do zaginionych rzekomo papierów wartościowych tj. losu węgierskiego czerwonego krzyża Ser. 5829 Nr. 56, 5 losów serbskich a to Ser. 8935 Nr. 44, Ser. 5541 Nr. 11, Ser. 2964 Nr. 11, Ser. 7235 Nr. 33, Ser. 810 Nr. 22.

cznego Serya B. Nr. 532 na 500 zł. z kuponami od 1 listopada 1897 i talonem i 5 sztuk tychże samych listów zastawnych Serya A. Nr. 802, 803, 1317, 2781 i 2867 po 100 zł. wraz z talonami i kuponami od 1 listopada 1897.
2. eewersu depozytowego z 9 kwietnia 1898 opiewającego na 2 sztuki 4 proc. listów zastawnych galie. Towarzystwa kredytowego ziemskiego z 1 lipca 1897 Serya V Nr. 27228 i 27.230 po 100 zł. z talonami i kuponami od 30 czerwca 1898, aby w ciągu roku złożył te rewersa w tutejszym sądzie bowiem inaczej takowe uznane zostaną za nieważne.
Przemyśl, 17 stycznia 1899.

Ne. III 1101/99 2 (1409 3—3)
C. k. Sąd powiatowy oddział III. w Brzeżanach zarządza na prośbę Zygmunta Handa amortyzację dokumentów przez filię e. k. uprzywilejowanego gal. akcyj. Banku hipotecznego w Tarnopolu wydanych:
1. Dokument filii e. k. uprzyw. gal. Banku hipotecznego w Tarnopolu, zawierający potwierdzenie odbioru jednego losu stanisławowskiego S. 3945;
2. Dokument tegoż Banku l. 834 potwierdzający odbiór 2 losów serbskich dwuprocentowych S. 947 Nr. 19 i S. 1347 Nr. 22 i wzywa każdego posiadacza powyższych

dokumentów, aby takowe w terminie jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia ogłoszenia sądowi przedłożyli, gdyż w przeciwnym razie dokumenta powyższe za nieważne uważane będą.
Brzeżany, 16 lutego 1899.

Licytacye.

L. cz. 1392/98 (1) (1723 3—3)
Sprawa egzekucyjna
Powiatowej Kasy oszczędności w Kałusznu przeciw Pawłowi Kołomyjce pto 40 zł. w. a. z pn.

Gdy Leibisz Winkler dotąd w myśl warunków licytacyjnych do dnia 30 po prawomocności tabeli płatniczej z dnia 19 grudnia 1896 l. 21326 dokumentami się nie wykazał bądź z zapłaty wierzytelności do ceny kupna przekazanych, bądź zezwoleniem do oznajmienia wierzytelności przy hipotece ani reszty ceny kupna w kwocie 821 zł. nie złożył do depozytu za nabytą w dniu 11 grudnia 1896 posiadłości Pawła Kołomyjca Hryniowego w hł 125 gm kat. Kopanka objętą za cenę 905 zł. a. w. z pn. przeto na wniosek Powiatowej Kasy oszczędności

w Kałusznu zarządza się relicytacją tej posiadłości na koszt i niebezpieczeństwo opisane nabywcy i jeden termin do tej relicytacji wyznacza się na dzień 14 marca 1899 o godz. 10 1/2 przed południem w tut. sądzie biuro 7.

Za podstawę relicytacji służą:
Warunki licytacyjne ustalone tusąd. uchwałą z dnia 15 sierpnia 1895 l. 15772. Z tą atoli odmianą, że cenę wywołania stanowi cena kupna przy licytacji przez opisane nabywcę ofiarowana t. j. kwota 905 zł. a. w.

Na tym terminie jednym po myśli §. 451 pat. ces. z 19/12 1796 l. 329 z us. zostanie ta posiadłość sprzedana nawet niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę.

Relicytacja nie będzie miała miejsca jeżeli opisane nabywca przed godziną do licytacji wyznaczoną złoży w sądzie zalegagotwoce.

Jeżeli opisane nabywca przed godziną do licytacji wyznaczoną złoży w sądzie zalegagotwoce.
Z chwilą prawomocności tej uchwały staje się licytacja pierwsza bezskuteczną. Koszta wierzyciela egzekwującego powiatowej kasy oszczędności oznaczają się na 4 zł. 82 ct.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kałusz, dnia 19 grudnia 1898.

Licytacje.

L. cz. E. 274/98 (5) (1797 3—3)

Na żądanie Dyrekcji Stowarzyszenia pożyczkowego „Praca i Oszczędność“ w Jordanowie zastąpionej przez generalnego pełnomocnika adwokata dr. Kutrzebę odbędzie się dnia 11 kwietnia 1899 o godzinie 9 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 w Jordanowie licytacja realności pod lk. 177 lwh. 177 oraz 2/16 części posiadłości lwh. 2 księgi gruntowej gminy katastralnej Rabka objętych Floryana i Katarzyny Mierzwów własnością będących wraz z przynależnościami realn. objętej lwh. 177 składającymi się z 10 korcy ziemiaków, 5 korcy owsa, 2 korcy jęczmienia i 5 centnarów słomy owsianej i jęczmiennej.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 392 zł. 62 ct. przynależności zaś na 36 zł.

Najniższa cena wynosi 272 zł. 25 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Jordanów, dnia 1 marca 1899.

L. cz. E. 886/98 (4) (1798 3—3)

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Kaluszu, zastąpionego przez adw. dr. M. Staneckiego, odbędzie się dnia 7 kwietnia 1899 o godzinie 11 1/2 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 w Kaluszu w c. k. sądzie powiatowym licytacja połowy realności objętej lwh. 243 ks. gr. gm. Kamień masy spadkowej sp. Nykocki Tymków własnej wraz z przynależnościami, składającymi się z chaty drewnianej strzechą krytej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 325 zł. aw., przynależności zaś na 8 zł. 75 ct. a. w.

Najniższa cena wynosi 222 zł. 50 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Kalusz, dnia 8 grudnia 1898.

L. cz. Succ. 9050 1249/VII. (1811 3—3)

C. k. Sąd krajowy cyw. Oddział VII. We Lwowie, jako władza sprawy niesporne przewodząca, ogłasza niniejszym, że dnia 22 marca 1899 o godz. 10 z rana odbędzie się w tut. sądzie w biurze Nr. 20 dobrowolna publiczna licytacja, celem wydzierżawienia do fundacji Stanisława hr. Skarbka należących w powiecie Żydaczowskim w obrębie gmin katastralnych Rozwadów, Nadiatycze i Uście położonych łąk zwanych „Tabor“ „Maniów i Łukawieńskie“ „Moczar“ „Zebusów“ na dalszy okres dzierżawny trzech letni a mianowicie na czas od 1 kwietnia 1899 do 31 marca 1902, że cena wywołania kwotę 12750 zł. a. w. rocznie wynosi, że każdy chęć wydzierżawiania mający 10 pre. ceny wywołania w gotówce lub w papierach wartości. popularne bezpieczeństwo przedsta-

wiających jako wadyum do rąk komisji licytacyjnej, złożył winien, że wolno będzie również chęć zadzierżawiania mającym wnieść oferty i na pojedyncze kompleksa łąk przyczem ustanawia się następujące ceny wywołania:

za łąki „Tabor“ 1400 zł.
za łąki „Maniów i Łukawieńskie“ 9650 zł.

za łąki „Moczar“ 1200 zł.

za łąki „Zebusów“ 500 zł., że licytacja ta będzie wyłącznie na pisemne oferty przeprowadzoną, że zatwierdzenie umowy dzierżawnej względnie wybór osoby dzierżawcy między oferentami zastrzeżonem jest Radzie administracyjnej fundacji hr. Skarbka którą wysokość ofiarowanego czynszu nie wiąże, oraz, że na terminie tym oferty przyjmowane będą tylko do godz. 12 w południe i po upływie tego czasu żadna więcej oferta przyjęta nie będzie.

Szczegółowe warunki licytacyjne mogą być przejrane w kancelaryi S. VII. tut. sądu lub w kancelaryi centralnej Administracji fundacji Stanisława hr. Skarbka we Lwowie w gmachu teatralnym od godziny 9 — 2 codziennie.

Lwów, dnia 4 marca 1899.

L. cz. E. 391/98 (6) (1566 2—3)

Na żądanie p. Dawida Schachta kupca Szczerca odbędzie się dnia 12 kwietnia 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. 1 w Szczerze licytacja real. obj. wyk. l. 115 ks. gr. gm. Krasów Reichenbach, w skład której wchodzi parcela budowlana 75 i 76 i gruntowa 304, 331, 332, 352, 353, 355, 356, 577, 578, 579, 625, 626, 657/1, 686 2, 708/1, 728/20, 733/1, 793, 823, 851, 868, 966, 987, 1007, 1103, 1104, wraz z przynależnościami, składającymi się z domu mieszkalnego, stajni stodoły, wozowni, komory, piwnicy, inwentarza żywego i martwego.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 5037 zł. 9 ct., przynależności zaś na 1190 złr. w. a.

Najniższa cena wynosi 3358 zł. a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Szczerzec, dnia 30 stycznia 1899.

L. cz. E. 699/98 (7) (950 2—3)

Na żądanie egzekucyję popierającego c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 17 kwietnia 1899 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 licytacja realności lwh. 64 księgi gr. dla I dziel. m. Kołomyi objętej, dłużnika Chaima Fränkla własnej wraz z przynależnościami, składającą się z kamieniczki jednopiętrowej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację jest oceniona na sześć tysięcy (6000) złr. aw., przynależność zaś na 7992 złr., razem na 13992 zł.

Najniższa cena wynosi zatem połowę tej sumy to jest 6996 złr. aw., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu

niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Kolomyja, dnia 26 stycznia 1899.

L. cz. E. 87/98 (6) (1855 2—3)

Na żądanie Jana Gasińskiego odbędzie się dnia 10 kwietnia 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 w Andrychowie licytacja realności lwh. 393 i realności lwh. 518 w Roczynach Brzezińce własnością Franciszka i Maryi małż. Magierów tudzież nowonabywczyńni Teresy Burej, wraz z przynależnościami, składającymi się z domu drewnianego i stajni

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na kwotę 1416 zł., 49 1/2 ct. przynależności zaś na 10 zł.

Najniższa cena wynosi 895 zł. 99 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Andrychów, dnia 30 stycznia 1899.

L. cz. E. 180/98 (7) (1645 2—3)

Na żądanie p. dr. Adama Bobilewicza adwokata w Krakowie, odbędzie się dnia 17 kwietnia 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22 w Krakowie, licytacja dóbr tabularnych lwkowskie część II lwh. 173 objętych w powiecie Brzeskim położonych.

Nieruchomość powyższa, nie posiadająca żadnego inwentarza żywego ani martwego ani bez żadnych innych przynależności wystawiona na licytację, jest oceniona na 4661 złr. 49 ct. a. w.

Najniższa cena wynosi 3107 złr. 66 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VIII. Kraków, dnia 12 lutego 1899.

L. cz. E. 148/98 (7) (1866 2—3)

Na żądanie Galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie odbędzie się dnia 10 kwietnia 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacja dóbr Tarnowica polna objętych whl. 380 księgi gruntowej dla większych posiadłości Mieczysława Rokossowskiego własnych wraz z przynależnościami składającymi się inwentarza żywego i martwego.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 72000 zł. przynależności zaś na 4433 zł.

Najniższa cena wynosi 50955 zł. 34 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas go-

dzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełno ocenika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 8 lutego 1899.

L. cz. III. 824/70-98 (8) (1807 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Gal. Zakładu kredyt. włościańskiego w kwocie 50 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 24 marca 1899 o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez relicytację realności pod l. 487 w gminie Rożnowa whl. 1414 objętej dłużników po Tymofiju Onufrejczuku Warwary Paranczyce i Zofii Radysz własnej.

Cena wywołania jest podkup 361 zł. 20 ct.

Wadyum 38 zł. 12 ct. Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Zabłotów, dnia 30 grudnia 1898.

L. cz. VII 12 p. 3/93 (208) (1248 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu, zawiadamia że w sprawie konkursowej Eliasza Ettingera rozpisal relicytację połowy majatności Olszaniacy—Kierniczka whl. 715 objętej, Eliasza Ettingera własnej na 15 kwietnia 1899 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 28 z tem że sprzedaż nastąpi za jakąkolwiek cenę nawet niżej ceny wywołania.

Cenę wywołania stanowi kwota 41922 zł. 50 ct. wadyum 4192 zł. 25 ct.

Resztę warunków licytacyjnych akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w kancelaryi Oddziału V.

Przemyśl, dnia 10 stycznia 1899.

L. cz. E. VIII. 212/98 (1) (1871)

Na żądanie Maryanny Gajoch, do rąk adwokata dr. Kirchmayera w Krakowie zastąpionej przez adwokata dr. Kirchmayera w Krakowie odbędzie się dnia 7 kwietnia 1899 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 49 w Krakowie licytacja realności lk. 215 lit. a. Dz. VIII. gm. kat. Kraków lwh. 1605 objętej w Krakowie przy ul. Szerokiej pod l. or. 38 położonej Noego Kaufmana własnej (przynależności nie ma).

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1711 zł. 60 ct. aw.

Najniższa cena wynosi 855 zł. 80 ct., aw. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 52.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

O tabularne zanotowanie wyznaczeniai terminu licytacyjnego na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości wyzywa się c. k. sąd krajowy w Krakowie przesyłając mu wygotowanie niniejszej uchwały.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII. Kraków, dnia 25 stycznia 1898.

L. cz. E. 747/98 (3) (1807)

Na żądanie p. Stanisława Przybylskiego, kupca w Krakowie Rynek główna linia A. B., odbędzie się dnia 14 kwietnia 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 parter licytacja 1/18 części realności lwh. 104 ks. gr. gm. Tuchów objętej, ks. Franciszka Wojtanowskiego własnej wraz z przynależnościami 1/18 część nieruchomości wystawionej na licytację, jest oceniona 89 zł. 17, przynależności zaś na 4 zł. 66 ct.

Najniższa cena wynosi 62 zł. 55 1/2 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się niniejszem ustala i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2. parter.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Tuchów, dnia 13 lutego 1899.

L. cz. E. 639/98 5 (1885)

Wprowadzone na wniosek Towarzystwa zaliczkowego w Rymanowie postępowanie licytacyjne co do 1/10 części realności lwh. 408 i połowy realności lwh. 405 ks. gr. gm. Rymanów Władysławy Preisner czyli Preisler i Antoniego Szajny własnych zostało zastanowionem, wskutek czego termin licytacyjny na dzień 13 lutego 1899 godz. 9 przed południem wyznaczony, nie odbędzie się.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rymanów, dnia 8 lutego 1899.

L. cz. E. 603/98 5 E. 799/98 2 (1884)

Wprowadzone na wniosek Towarzystwa zaliczkowego w Rymanowie i powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku postępowanie licytacyjne co do realności whl. 181, 117, 182, 183 i 194 ks. gr. gm. Sieniawa spadkobierców śp. Jana Raka własnych zostało zastanowionem, w skutek czego termin licytacyjny na dzień 22 lutego 1899 godz. 9 przed południem wyznaczony, nie odbędzie się.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Rymanów, dnia 20 lutego 1899.

L. cz. E. 116/98 (4) (1877)

Na żądanie Mirli Klar, właścicielki realności w Woronówce, odbędzie się dnia 28 marca 1899 o godzinie 12 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 w Bursztynie licytacja realności whl. 67 gminy Bouszów objętej, Iwana Bajudy, syna Hrynja własnej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 124 zł.

Najniższa cena wynosi 83 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Bursztyn, dnia 7 lutego 1899.

L. cz. E. 63/98 (7) (1882)

Na żądanie Herscha Judy Felsena w Rozwadowie, odbędzie się dnia 11 kwietnia 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 w Rozwadowie licytacja realności gr. wyk. hip. l. 475 ks. gr. gm. kat. Pilchów objętej z parc.

66/2 rola i 67/1 pastwisko, a właśnie ogród z ogrodzeniem.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 500 zł. w. a.

Najniższa cena wynosi 333 zł. 33 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Rozwadów, dnia 25 lutego 1899.

L. cz. E. 417/98 (12) (1795)

Na żądanie Wojciecha i Genowefy Madejów, zastąpionych przez adw. Michnika w Bochni, odbędzie się dnia 17 kwietnia 1899 o godz. 8 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 licytacja realności l. wh. 2 i 107 gminy Majkowiec wraz z przynależnościami, składającymi się z domu mieszkalnego i stodoły.

Realność pierwsza oceniona z przynależnościami na 1130 zł. 37 ct., druga ua 78 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi za pierwszą realność 753 zł. 72 ct., za drugą 52 zł. 34 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

Takie prawa, w obec których, niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bochnia, dnia 1 marca 1899.

L. cz. E. 537/98 (4) (1875)

W skutek uchwały z 3 marca 1899 liczba czynności E. 537/98 4 sprzedane będą dnia 17 kwietnia 1899 o godzinie 12 w południe w Baligródzie w drodze publicznej licytacji: krowa żółta biała krowa żółta i 250 litr okowity.

Przedmioty te można oglądać dnia 14 i 15 kwietnia 1899 między godziną 11 a 12 w południe w Baligródzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Baligród, dnia 3 marca 1899.

L. cz. E. 42/98 (11) (1476)

Na żądanie Leizora Mandelbauma, zastąpionego przez adw. dr. Aschkenazego, odbędzie się dnia 18 kwietnia 1899 o godz. 10 1/2 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 w Kałuszu licytacja realności należącej do dłużnika Simchego Zarwanitzera, syna Abrahama whl. 28 ks. gr. gm. kat. Wistowa objętej, wraz z przynależnościami, składającymi się z chaty, stajni, stajenki, piwnicy i dwóch obrotów.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 530 zł., przynależności zaś na 629 zł. a. w.

Najniższa cena wynosi 800 zł. a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia te-

go rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

Edykt ten wydano, gdyż w dniu 20 grudnia 1898 nie odbyto licytacji z powodu nieprawomocności tus. uchwały z dnia 6 czerwca 1898 E. 42/98 3 po myśli §. 169 ust. 3 ord. cyw.!

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kałusz, dnia 27 grudnia 1898.

L. cz. E. 1827/98 (6) (1887)

Na żądanie Keili Lam i Andrija Hajdy odbędzie się dnia 30 marca 1899 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9 licytacja realności whl. 606. ks. gr. gm. Tartaków Piotra Kortha własnej bez przynależności.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1025 zł.

Najniższa cena wynosi 683 zł. 33 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sokal, dnia 7 lutego 1899.

L. cz. E. 645/98 (8) (1862)

Wprowadzone na wniosek Gminy Słotowa postępowanie licytacyjne co do realności lwh. 196 ks. gr. gm. kat. Słotowa Tekli Kuczkowej własnej zostało wstrzymanem, w skutek czego termin licytacyjny na dzień 21 marca 1899 o godz. 10 przed południem wyznaczony, nie odbędzie się.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Pilzno, dnia 24 lutego 1899.

L. cz. E. 856/98 (4) (1883)

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Rymanowie zastąpionego przez pełnomocnika adw. dr. Janotę odbędzie się dnia 10 kwietnia 1899 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 w Rymanowie licytacja realności pod l. 99 w Besku położonej whl. 513 ks. gr. gm. Besko objętej Feška Zabiaka własnej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1517 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi 979 zł. 91 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rymanów, dnia 15 lutego 1899.

Konkursa

L. Prez. 2217 12/99 (1783 3—3)

KONKURS.

Przy sądzie wyższym w Krakowie opróżniona została posada oficyała kancelaryjnego w X. randze.

Podania o powyższą lub przy innym sądzie opróżnić się mogącą posadę oficyała kancelaryjnego II. klasy wnosić należy w przepisanej drodze do 4 kwietnia 1899 do Prezydium sądu wyższego w Krakowie.

Prezydium sądu wyższego
Kraków, 8 marca 1899.

L. 197 (1780 3—3)

KONKURS.

W celu nadania posagu z fundacyi im. Ignacego Lewkowicza na rok 1899 w kwocie 1503 zł. 40 ct. biednej izrael. dziewczynie w dniu 13 maja b. r., jako w rocznicę śmierci fundatora, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegające się dziewczęta winne dostarczyć legalnego dowodu:

1. na przynależność do gminy lwowskiej;
2. na ewentualne pokrewieństwo z fundatorem;
3. na ubóstwo;
4. na ukończony 16 rok życia;
5. na nienaganny moralny żywot;
6. na okoliczność, czyli rodzice żyją lub zmarli.

Podania w dowody powyższe zaopatrzone należy wniesić najpóźniej do 16 kwietnia 1899 do kancelaryi Zboru izraelickiego (przy ul. Rzeźnickiej l. 5).

Przełożenie Zboru izrael.
Lwów, dnia 1 marca 1899.

L. 21.333 (1833 2—3)

W celu nadania stypendyów artystom rokującym dobre nadzieje na przyszłość, a nie posiadającym środków do dalszego kształcenia się w zawodzie artystycznym, zwraca się niniejszem w myśl reskryptu pana Ministra Wyznań i Oświecenia z dnia 6 lutego 1899 r. l. 3308 tych artystów z Królestwa i Krajów reprezentowanych w Radzie państwa, którzy pracując samodzielnie w zakresie poezji, malarstwa, sztuk pięknych plastycznych i kompozycji muzycznej, chcą ubiegać się o stypendyum artystyczne a mogą się wykazać warunkami poniżej podanymi, aby wnieśli swe podania do c. k. Namiestnictwa najdalej do dnia 15 kwietnia b. r.

Prawo do ubiegania się o rzeczony stypendyum mają z wyjątkiem uczniów szkół sztuk pięknych jakoteż artystycznych rękodzielników tylko artyści samodzielnie tworzący.

W podaniu należy:

1. przedstawić przebieg dotychczasowego kształcenia się tak ogólnego, jakoteż fachowego w zawodzie artystycznym, tudzież wykazać swoje osobiste stosunki (miejsce urodzenia i przynależności gminnej, wiek, stan, miejsce zamieszkania, stosunki majątkowe i rodzinne itd.).
2. podać w jaki sposób kandydat zamierza ewentualnie użyć uzyskanego stypendyum w celu dalszego kształcenia się.
3. wymienić i dołączyć okazy swoich prac artystycznych z których każdy ma być zaopatrzony imieniem i nazwiskiem autora.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 8 marca 1899.

L. 5257 (1831 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie w c. k. gimnazjum Franciszka Józefa w Tarnopolu z językiem wykładowym ruskim:

1. Na posadę nauczyciela filologii klasycznej jako przedmiotu głównego a języka ruskiego jako przedmiotu pobocznego.
2. na posadę nauczyciela języka ruskiego jako przedmiotu głównego i filologii klasycznej jako przedmiotu pobocznego.
3. na posadę nauczyciela matematyki i fizyki jako przedmiotów głównych.

Do każdej z tych posad przywiązana jest płaca z dodatkami w myśl ustawy z dnia 19 września 1898.

Kompetenci powinni wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta za pośrednictwem przełożonej władzy do Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do końca marca br.

Zastępcy nauczycieli, którzy wniosą podania o te posady, mają zarazem w podaniu zamieścić prośbę o zaliczenie im czasu spędzonego w służbie nauczycielskiej po uzyskaniu zupełnej kwalifikacji nauczycielskiej do stabilizacji i do dodatków pięciolatnich.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 6 marca 1899.

Nr. 727 P. (1835 2—3)

Concursausschreibung.

Bei dem k. k. Polizei-Commissariate in Mähr-Osttau gelangt die Stelle eines Polizei-Commissäres oder, falls sich für diese kein geeigneter Bewerber finden sollte, eines Polizei-Concipisten zur Besetzung.

Bewerber um diese Stelle haben ihre vorschriftsmässig instruierten Gesuche, in welchen nebst der Kenntnis der deutschen Sprache auch die Kenntnis der polnischen und böhmischen oder wenigstens einer dieser beiden Sprachen und zwar in erster Linie der polnischen nachzuweisen ist, bis 5 April 1899 im vorgeschriebenen Dienstwege bei dem gefertigten Präsidium einzubringen.

Vom k. k. schles. Landespräsidium.

Troppau, am 8 März 1899.

L. Prez. 2895 4/99 (1782 3—3)

K O N K U R S.

Przy sądzie:

- krajowym w Krakowie,
- obwodowym w Nowym Sączu,
- powiatowym w Mahowie,
- powiatowym w Zatorze jest do obsadzenia posada oficjalna kancelaryjnego w X. randze.

Podania o powyższe lub przy innych sądach opróżnić się mogące posady oficjalów kancelaryjnych II. klasy, wnosić należy do 4 kwietnia 1899 do Prezydium sądu:

- krajowego w Krakowie,
 - obwodowego w Nowym Sączu,
 - ad c) i d) obwodowego w Wadowicach.
- Prezydium sądu wyższego
Kraków, 9 marca 1899.

Upadłości.

L. cz. S. 4/99 (3) (1786 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie Oddział V. na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Samuela Welka a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. e. k. Radcę Sądu kraj. Bolesława Działnotę, a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dr. Romana Krogulskiego.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 17 marca 1899 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 7 kwietnia 1899 w c. k. Sądzie obwodowym w Rzeszowie, według przepisu ordynacji konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 21 kwietnia 1899 o godz. 10 rano, w biurze komisarza konkursowego oznaczonym, uwierzytelnił i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Rzeszów, dnia 3 marca 1899.

L. cz. S. IV. 3/99 (1) (1853 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza wdrożone postępowanie konkursowe do majątku Adolfa Keinera kupca w Wadowicach zamieszkałego, a to do całego ruchomego gdziekolwiek znajdującego się i do nieruchomości majątku, położonego w krajach, w których ustawa z dnia 25 grudnia 1868 Dz. p. p. z roku 1869 Nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Hieronim Błonarowicz, c. k. Radca Sądu krajowego w Wadowicach, tymczasowym zaś zarządcą masy p. dr. Bolesław Mikiewicz, adw. w Wadowicach, ze substytucją p. dr. Izidora Daniela, adwokata w Wadowicach.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez Sąd, lub przedstawienia innego zarządcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania wydziału wierzycieli, wyznacza się termin na dzień 27 marca 1899 o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają

wierzyciele z dokumentami, roszczenia ich wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby o takowe nawet i spory wytoczonymi byli, powinni takowe do dnia 10 maja 1899, stosownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych, w sądzie obwodowym lub u komisarza konkursowego zgłosić, i na terminie w dniu 21 maja 1899 o godzinie 10 przed południem odbyć się mającym przed komisarzem konkursowym do likwidacji i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszenia i na ogólnym terminie stawiającym wierzycielom służyć prawo przez wolny obiór w miejsce zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowiąc inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Wierzyciele, którzy w Wadowicach lub w pobliżu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika tamże zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzezonym na ich niebezpieczeństwo i koszt zastaliby kurator ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

Wadowice dnia 10 marca 1899.

L. cz. V. 15/97 115 (1878 1—3)

Wierzycieli masy konkursowej Elkany Weitznera zawiadamia się niniejszem po myśli §. 149 i 161 ust. konk., że zarządca masy przedłożył rachunek dochodów i rozchodów za czas od otwarcia konkursu aż do dnia 25 stycznia 1899 i że do sprawdzenia tego rachunku jakoteż celem ustalenia jego honorarium wyznaczony został termin na 30 marca 1899 o 10 rano w biurze podpisanego komisarza na którym wierzycielom jawić się w rachunki wglądając i swoje uwagi i przypomnienia robić wolno.

Drohobycz, dnia 6 marca 1899.

L. cz. S. 2/98 (45) (1850)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że na podstawie wyboru ogółu wierzycieli masy konkursowej Izaka Lindnera z Tarnopola Izidor Harband z Tarnopola stałym zarządcą, zaś Alter Lewittes z Tarnopola zastępcą zarządcy masy ustanowieni zostali.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnopol, dnia 4 marca 1899.

Kuratele.

L. cz. IV. 1/86 (3) (1681 3—3)

Dla umysłowo chorej Zofii Kłapouszczak z Wignanki kuratorem ustanowiony Semko Biszy z Wignanki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Czortków, dnia 4 lutego 1899.

L. cz. L. 16/98 (5 i 6) (1679 3—3)

Stanisław Zelechowski, właściciel realności w Tarnowie, marnotrawcą uznany, kuratorem dlań Dr. Kazimierz Habura z Dobezyce ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnów, dnia 5 stycznia 1899.

L. cz. L. 18/98 (1730 3—3)

Ilko Kutak z Tuturkowiec uznany marnotrawcą, kuratorem jego Demko Hułyd z Tuturkowiec.

Sokal, 17 listopada 1898.

L. cz. P. 84/98 (4) (1725 3—3)

Sebastian Szczerbaty w Wulce Łętowskiej oddany pod kuratelę jako umysłowo chory, kurator Jan Baran z Łętowni.

Nisko, dnia 16 grudnia 1898.

L. cz. VII. 442/97 (11) (1718 3—3)

Jako Hrynuch z Obroszyna z powodu marnotrawstwa oddany został pod kuratelę. Kuratorem jego Józef Gajowski z Obroszyna.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Gródek, dnia 17 września 1898.

L. cz. IV. 352/97 (3) (1761 3—3)

Iwan Przyk z Hruszowiec został uznany marnotrawcą, kuratorem dla niego ustanowiony Senko Wasoczanski z Hruszowiec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kraków, dnia 1 listopada 1898.

L. cz. P. 42/99 (1) (1713 3—3)

Jakób Nawalaniec, gospodarz z Bukowska wsi, uznany marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiony Antoni Hujzak z Bukowska.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bukowsko, dnia 23 lutego 1899.

L. cz. P. 195/98 (2) (1759 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. ogłasza, że Teodora (Sydorka) Seredę z Łanów polskich uznano marnotrawcą kuratorem ustanawia dlań Mikołaja Terleckiego tamże.

Kamionka str., dnia 6 lipca 1898.

L. cz. L. 16/98 (6) (1763 3—3)

Albinę Pitulównę uznano za umysłowo niedołężną, kuratorem dla niej ustanowiono Piotra Orządę z Czuzłowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Liszki, dnia 16 lutego 1899.

Wyroki prasowe.

Bl. 49 (1510)

Zm Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das I. k. Landesgericht Wien als Präsidium hat auf Antrag der I. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nummer 6 der periodischen Druckschrift: „Volks-Tribüne“ vom 23 Februar 1899 enthaltenen Artikels „Streiflichter“ unter der Marke: „Einen neuerlichen Gewaltstreich gegen Lehrer“ in den Stelle I. von „Wenn man bedenkt“ bis „ganzen Gemeinheit“ 2 von „Diese an der“ bis „wirbeln wird“ das Verbrechen nach §. 300 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der I. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. G. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsirten Exemplare erkannt.

Wien, am 25 Februar 1899.

Zm Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das I. k. Landesgericht Wien als Präsidium hat auf Antrag der I. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Hefie 33 und 34 des in Lieferungen erscheinenden Romanes: „Elisabeth von Oesterreich, die Dulderin auf dem Kaiserthron“ von Graf Eberhardt Schelker, (Druck und Verlag von Rich. Fern. Dietrich, Dresden) das Verbrechen nach §. 64 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, und gemäß §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsirten Exemplare erkannt.

Wien, am 25 Februar 1899.

Das I. k. Landes- als Präsidium in

Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 Jänner 1899, Pr. 47, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Novy Havlicek“ vom 21 Jänner 1899 wegen des Artikels: „Narodni vrazda“ nach §§. 302, 491, 493, St. G. und Artikel V. des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das I. k. Landes- als Präsidium in

Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 30 Jänner 1899, Pr. 48, die Weiterverbreitung der Nummer 3 der Zeitschrift: „Kladenska Svoboda“ vom 24 Jänner 1899 wegen des Artikels: „Poslanec a. Vanderhelde v Belgii“ nach §. 305 St. G. verboten.

Das I. k. Landes- als Präsidium in

Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 3 Februar 1899, Pr. 52, die Weiterverbreitung der Nummern 48 und 49 der in La Grange (Amerika) erscheinenden Zeitschrift: „Svoboda“ vom 8 und 15 December 1898 nach §§. 63, 64, und 65 a. St. G. verboten.

Das I. k. Landes- als Präsidium in

Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 5 Februar 1899, Pr. 53, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Radikalni Listy“ vom 31 Jänner 1899 wegen der Stelle: jak bi mohli pochopiti“ bis „tisi“ nach §§. 302 und 305 St. G. verboten.

Das I. k. Landes- als Präsidium in

Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 6 Februar 1899, Pr. 58, die Weiterverbreitung der Nr. 5 der Zeitschrift: „Humoristické Listy“ vom 3 Februar 1899 wegen der Artikel: „Ohlasek povi“, „Za tu lasku“, „Cech pry“, „Diteti kdo“ und „Oňastrovani studenti“ nach §§. 302, 491, 493 St. G. und Artikel V. des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das I. k. Kreis- als Präsidium in

Jicin hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Februar

1899, Pr. VIII. 9/1, die Weiterverbreitung des in der Nacht zum 13 Jänner 1899 in Podmoklic und Přetřhal ausgebreiteten Flugblattes mit der Aufschrift: „Vystraha! na den 15 ledna 1899“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das I. k. Kreis- als Präsidium in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 6 Februar 1899, Pr. 22/1, die Weiterverbreitung der Nummer 9 der Zeitschrift: „Leitmeritzer Wochenblatt“ vom 1 Februar 1899 wegen des Artikels: „Eingekendet. Geehrte Schriftleitung!“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das I. k. Kreis- als Präsidium in

Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Februar 1899, Pr. 6, die Weiterverbreitung der Nummer 351 der Zeitschrift: „Deutsche Wacht an der Miesla“ vom 11 Februar 1899 wegen des Artikels: „Vertrag“ nach §. 493 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. II. 36/99 1 (1800 3—3)

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Walentemu Świątek, wniesionym został do c. k. sądu w Nisku przez Karolinę Gwóźdź pozew o 160 zł. w. a.

Na podstawie pozwu wyznacza się termin do rozprawy na dzień 4 kwietnia 1899 godz. 9 z rana.

Celem strzeżenia praw Walentego Świątek, ustanawia się Józefa Świątek w Jeżowem, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Walentego Świątkę w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nisko, dnia 14 lutego 1899.

L. cz. T. 19/98 2 (1402 3—3)

C. k. Sąd obwodowy oddział IV w Przemyslu wzywa posiadacza kartki zastawniczej oddziału zastawniczej kasy oszczędności m. Przemysla Nr 5560, aby w przeciągu jednego roku zgłosił się w tutejszym sądzie i kartkę zastawniczą przedłożył, ileż w przeciwnym wypadku takowa zostanie amortyzowana.

Przemysł, 14 października 1898.

L. cz. C. I. 60/99 (1) (1828 2—3)

Przeciw Pawłowi Królickiemu, szwelowi z Rymanowa, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Rymanowie przez Isaka Katza z Rymanowa pozew o 350 zł. 14 ct.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 24 marca 1899 o 10 godz. rano w tut. sądzie, biuro Nr. 1.

Celem strzeżenia praw Pawła Królickiego, ustanawia się Pana Szymona Federkiewicza w Rymanowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Pawła Królickiego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Rymanów, 7 marca 1899.

L. cz. T. 16/98 3 (1468 2—3)

Podaje się do wiadomości, że Majerowi Gottesmann w Nadwornie zaginęła w niewiadomy sposób książeczka wkładowa Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Nadwornie Nr. 1072, na 50 zł. opiewająca.

Wzywa się przeto każdego posiadacza tej książeczki, ażeby w ciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni się zgłosił i swoje prawa wykazał, inaczej bowiem po upływie tego czasu książeczka ta za amortyzowaną uznana zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 26 stycznia 1899.

L. cz. C. I. 11/99 (1) (1859 2—3)

Przeciw Janowi Gleniowi i spół., którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Dębicy przez Franciszka Gawelka pozew o 150 zł.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na 4 kwietnia 1899 godz. 9 rano biuro nr. 3.

Celem strzeżenia praw Jana Glenia ustanawia się Józefa Tuchowskiego w Łatoszynie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Glenia w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Dębica, dnia 28 lutego 1899.

L. 5810 (1499 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Podbużu niniejszym zawiadamia, że w r. 1872 zmarł w Kropiwniku nowym Spirydion Solanyk bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Ponieważ pobyt spadkobiercy Łucja Solanyka tutejszemu sądowi nie jest wiadomym przeto wzywa go sąd, aby w przeciągu jednego roku licząc od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się do sądu i złożył oświadczenie do spadku, ileż w przeciwnym razie spadek będzie pertraktowanym ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem Iwanem Solanykiem dla zachowania praw Łucja Solanyka tymczasowo ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.
Podbuż, dnia 18 grudnia 1896.

L. cz. firm. 1009/98 (1346)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, iż na dniu 27 grudnia 1898 wpisaną została do rejestru dla Towarzystw zarobkowych i gospodarczych firma „Chrześcijański towarzystwo spożywczo-handlowe w Przemyślu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręka” lub „Християнське Товариство, споживчо-гандлеве в Перемишлі, Стіваришене зареєстроване з обмеженою поручкою”.

a) że Towarzystwo ukonstytuowało się na podstawie statutu z daty Przemyśl 29 października 1898.
b) Celem towarzystwa jest przysparzanie członkom korzyści przez kupno i sprzedaż towarów na własny rachunek lub komisowo przez utrzymywanie sklepów w Przemyślu lub też w okolicy miasta Przemyśla, albo przez przedsiębiorstwo przemysłowe dla produkcji artykułów spożywczych.

c) Czas trwania przedsiębiorstwa jest nieograniczony.

d) Członkiem towarzystwa może być każdy własnowolny chrześcijanin (chrześcijanka) lub osoby moralne jak np. kółka rolnicze, inne stowarzyszenia i instytucje.

Przyjęcie na członka zależy od uchwały Dyrekcji.

Członkiem stowarzyszenia staje się je dno z tych osób dopiero gdy po przyjęciu przez Dyrekcję do stowarzyszenia podpisze deklarację przystąpienia.

Deklaracja ta ma zawierać także potwierdzenie przystępującego, iż statut stowarzyszenia jest mu znanym.

Każdy członek ma przy wstąpieniu płacić wpisowe w kwocie 4 koron i złożyć najmniej jeden udział w kwocie 50 koron;

e) że towarzystwo zarządza samowolnie swymi sprawami za pośrednictwem Dyrekcji Rady nadzorczej i Walnego zgromadzenia członków;

f) że Dyrekcja składa się z 5 członków, których wybiera Rada nadzorcza zśród członków absolutną większością głosów i przedstawia walnemu zgromadzeniu do zatwierdzenia na przeciąg 3 lat, tudzież z 5 zastępców Dyrektorów w ten sam sposób wybierając się mających;

g) że na walnym zgromadzeniu dnia 29 października 1898 odbytem członkami Dyrekcji na czas trzech lat, to jest do 29 października 1901 wybrani zostali pp. ks. Jan Kudła rz. kat. wikary, Tomasz Patryś, dyrektor szkoły ludowej, Jan Kadernózka agent handlowy, Hipolit Herwy emerytowany c. k. sierżant żandarmerji i Kornel Piasecki właściciel realności, wszyscy w Przemyślu zamieszkali, zaś zastępcami członków Dyrekcji na ten sam czas wybrani zostali pp. Antoni Kozłowski prof. c. k. seminarjum nauczycielskiego, Jan Niwiński właściciel realności, Józef Bar właściciel realności, Stanisław Wojtasiewicz właściciel realności i Michał Solski właściciel realności, wszyscy w Przemyślu zamieszkali;

h) że wszelkie ogłoszenia towarzystwa podpisują 2 dyrektorowie lub 1 dyrektor i 1 zastępca dyrektora, tudzież, że takowe umieszczane będą w jednym z dzienników miejscowych względnie krajowych;

i) Podpisy za stowarzyszenie skutecznie się w ten sposób, że pod stampilią towarzystwa przynajmniej 2 dyrektorów lub 1 dyrektor i 1 zastępca swe podpisy zamieszczają;

k) że fundusze towarzystwa składają się z wpisowego, udziałów członków, funduszu rezerwowego, zysków towarzystwa i z innych wpływów.

l) że każdy członek odpowiadać będzie za zobowiązania towarzystwa podwójną kwotą zapisanych przez niego udziałów.

Przemyśl, 4 lutego 1899.

L. cz. firm. 800 zar. I. 80 (1574)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że przy firmie „Kasa zaliczkowa „Nadzioja”, w Kulikowie uwidocznił dnia 18 sierpnia 1898 w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnym Zgromadzeniu tegoż towarzystwa dnia 17 lutego 1899 odbytem wybrani zostali w miejsce ustępujących członków dyrekcji

a) Daniel Hoszowski, właściciel realności w Kulikowie na dyrektora

b) p. Andrzej Tatuch, właściciel realności w Kulikowie na kasyera,

c) Wiel. ks. Konstanty Gruszkiewicz gr. kat. proboszcz w Kulikowie na kontrolora

d) p. Michał Marmasz właściciel realności w Zaskowie na zastępcę dyrektora,

e) p. Szymon Klimkiewicz, właściciel realności w Kulikowie na zastępcę kasyera, wreszcie

8. p. Jan Haszczyce, magister farmacji w Kulikowie na zastępcę kontrolora.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV

Lwów, dnia 3 września 1898.

L. cz. E. 1293/98 2 (1519)

Maciejowi Wnękowi w egzekucyjnej sprawie Schachne Anisfeld w Tarnowie tożącej się przed c. k. sądem powiatowym w Ropczycach przeciw niemu o 300 zł. ma być doręczoną uchwała z 2 listopada 1898 l. cz. E. 1293/91 1 którą pozwolono przymusowo licytować realności lwh. 92, 38, 137 i 278 gminy Wielopole.

Ponieważ niewiadomo gdzie Maciej Wnęk przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie p. adw. dr. Strowskiego w Ropczycach.

Tenże kurator zastępywać będzie Macieję Wnękę w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ropczyce, dnia 2 stycznia 1899.

L. 3215 (1504 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Hanę Szalapa zam. Duma, że przeznaczona dla niej uchwała tabularna z dnia 11 listopada 1895 l. 12633 kuratorowi Mykicie Duma doręczoną została.

Zborów, dnia 20 czerwca 1897.

L. 2822 (1503 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Maryskę Danków zam. Maksymowicz, że przeznaczona dla niej uchwała tabularna z dnia 2 października 1896 l. 9196 kuratorowi Pyłypowi Buksa doręczoną została.

Zborów, dnia 31 marca 1897.

L. cz. A. 760/98 (3) (1520 1—3)

Podpisany sąd wzywa nieznanych z imienia i miejsca pobytu spadkobierców p. dr. Tytasa Adama Przesmyckiego c. k. not. w Kołomyjach dnia 11 grudnia 1898 zmarłego z pozostawieniem kodycylnego ostatniej woli rozporządzenia z 15 stycznia 1890 i 7 kwietnia 1893 by w przeciągu roku prawa swe do spadku po powyższym w podpisanym sądzie wykazali i oświadczenie do tego spadku wnieśli w przeciwnym razie spadek dla którego tymczasowo adw. dr. Leon Allerhand w Kołomyjach kuratorem spuścizny ustanowionym został będzie pertraktowanym z tymi którzy się do spadku oświadczą oraz tytuł swego prawa dzierżawienia wykazają i tymże w miarę ich roszczeń przyznawym zaś część spadku nie przyjęta, lub jeżeliby się nikt do spadku nie oświadczył cały spadek zostałby Państwu jako bezdziedziczny oddany.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kołomyja, dnia 22 lutego 1899.

G. Zl. Firm. 83/98 V (1466)

Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Kolomea wird bekannt gegeben, dass die Löschung der in dem Handelsregister für Gesellschaftsfirmen eingetragenen Firma: „Perkins Mac Intosh & Comp.“ Petroleumgewinnung und Bohrunternehmung in „Sloboda rungurska“ angeordnet wurde.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung V.
Kolomea, den 9 August 1898.

G. Zl. Firm. 1873 und 1956. (1482)

Gesell. III 137 und 138.

Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, dass am 27 Dezember 1898 im Handelsregister für Gesellschaftsfirmen die Firma „Petroleumgruben Boryslaw und Nahujowice W. Wolski, K. Odrzywolski et Comp. in Lemberg“ polnisch „Kopalnie nafty Boryslaw i Nahujowice W. Wolski, K. Odrzywolski i Ska we Lwowie“ eingetragen und dass dabei ersichtlich gemacht wurde, dass die Firma in Lemberg ihren Sitz hat, dass die Handelsgesellschaft die Herren: Wacław Wolski Ingenieur und Petroleumgrubenbesitzer wohnhaft in Lemberg Kraszewski-Gasse Nr. 5, und Kazimierz Odrzywolski, Ingenieur und Petroleumgrubenbesitzer wohnhaft in Lemberg Kurkowa Gasse Nr. 14, beide als persönlich haftende Gesellschafter und 2. die Bank für Bergbau und Industrie in Düsseldorf in Deutschland

als Commanditistin bilden dass die Vermögenseinlage der Commanditistin 60.000 fl. ö. W. beträgt, und dass die persönlich haftenden Gesellschafter Wacław Wolski und Kazimierz Odrzywolski die Firma dieser Gesellschaft auf die Weise zeichnen werden, dass einer von ihnen unter dem aufgedruckten, stampiglierten oder aufgeschriebenen Wortlaute der Firma seinen Vor- und Zunamen eigenhändig aufschreiben wird, endlich dass die Handelsgesellschaft zwecks Ausbeutung der Petroleumfelder in Boryslaw und Nahujowice behufs industriellen und kommerziellen Verwertung des zu exploitierenden Petroleums und anderer verwandten Producte behufs Verarbeitung und Veräusserung derselben gegründet worden ist.

Zugleich wird weiter bekannt gegeben dass bei dieser Firma am 9 Februar 1899 im Handelsregister ersichtlich gemacht wurde dass dieselbe behufs ihrer Vertretung im Sinne Art. 41 und 42 H. G. B. den Herrn Waldemar Grote und den Herrn Dr. Carl Jirzyce Maciejowski, beide in Lemberg Chorążczyzna Nr. 10 als Collectivprocuristen mit dem aufgenommen hat, dass diese Herrn berechtigt sind die Firma in allen ihren Angelegenheiten collectiv zu vertreten, die Geschäfte im Namen und auf Rechnung der Firma collectiv zu führen und dieselbe per procura collectiv zu fertigen Die Fertigung der Firma erfolgt in der Weise dass beide genannten Herrn Procuristen unter der in der polnischen oder deutschen Sprache aufgedruckten, aufgeschriebenen oder stampiglierten Wortlaute der Firma der Gesellschaft ihren Namen mit dem Beisatze „per procura“ zeichnen, dass ferner für den Fall der Verhinderung eines der obbezeichneten Herrn Procuristen der andere zur Fertigung der Firma mit voller Rechtswirkung in dem Falle berechtigt sein wird wenn statt des verhandelten Procuristen einer der persönlich haftenden Gesellschafter Wacław Wolski oder Kazimierz Odrzywolski mitzeichnet und namentlich seinen Namen unter der in der polnischen oder in der deutschen Sprache aufgedruckten aufgeschriebenen oder stampiglierten Firma der Gesellschaft unterschreibt, und einer der Herrn Procuristen seinen Namen mit dem Beisatze „per procura“ darunter mitzeichnet.

K. k. Landes als Handelsgericht, Abtheil. IV.
Lemberg, am 12 Februar 1899.

L. cz. A. 400/98 2 (1495)

C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Jana i Michała Starców, iż ich ojciec Jędrzej umarł w Weryni dnia 24 września 1898 z pozostawieniem kodycylnego ostatniej woli rozporządzenia; wzywa się więc tychże, by do jednego roku zgłosili się w tutejszym sądzie i swe oświadczenie do tegoż spadku wnieśli, gdyż inaczej dalsze postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z kuratorem dla nich w osobie Walentego Lenarta ustanowionym przeprowadzonym zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kolbuszowa, dnia 26 stycznia 1899.

L. cz. Firm. 5/99 zarob. I 167 (1455)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia, że wskutek uchwały z dnia 10 grudnia 1898 Firm. 305/98, wpisaną dnia 7 stycznia 1899 w rejestrze dla firm gospodarczych i zarobkowych firmę: „Towarzystwo kredytowe w Złoczowie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręka” z tem, że:

I. towarzystwo zawiązało się na podstawie statutów z daty Złoczów 28 sierpnia 1898.

II. przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostarczanie członkom swoim na umiarkowany procent potrzebnych im do prowadzenia handlu, przemysłu i rolnictwa pieniężnych kapitałów obrotowych i tym sposobem interes handlowe i przemysłowe stowarzyszonych swych członków popierać.

III. Dyrekcja stowarzyszenia składa się z czterech członków tegoż a to pp.: Chaima Seidena, Chaima Nagler, Leiby Seiden, Hermana Seiden, tudzież z czterech zastępców Nachmana Leiter, Leizora Nussen, Leiby Weinberger i Herscha Eisenberg w Złoczowie zamieszkałych, z wyjątkiem Leiby Seiden i Hermana Seiden, którzy dotychczas mieszkały w Przemyślanach lecz w krótkim czasie na stałe zamieszkać do Złoczowa się sprwadzą.

IV. podpis za stowarzyszenie skutecznie się w ten sposób, iż podpisujący do firmy stowarzyszenia swe podpisy dołączają.

V. Do ważności zobowiązania w obec osób trzecich potrzeba podpisu czterech członków Dyrekcji.

VI. Wszystkie ogłoszenia i zawiadomienia w sprawach stowarzyszenia wychodząć będą pod firmą stowarzyszenia, będą podpisywane przez członków dyrekcji i umieszczane w jednej z gazet we Lwowie codziennie wychodzących, zaproszenia zaś na ogólne zgromadzenia jeśli nie pochodzą od dyrekcji

podpisuje prezes i sekretarz rady nadzorczej pod napisem: „Rada nadzorcza towarzystwa kredytowego w Złoczowie stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręka” N. N. prezes, N. N. sekretarz, lub też pod napisem w języku niemieckim: „Aufsichtsrath des Credit-Vereines in Zloczów der registrierten Genossenschaft mit beschränkter Haftung“ N. N. Präses, N. N. Secretär.

VII. Poręka członków jest ograniczoną.

VIII. Za wypełnienie wszelkich przez stowarzyszenie przyjętych zobowiązań odpowiadają członkowie nie tylko udziałami lecz ponadto odpowiadają wszyscy członkowie solidarnie trykrotną kwotą udziałów przez się subskrybowanych.

Złoczów, 20 stycznia 1899.

L. cz. T. 2/99 1 (1513 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie wdrazając postępowanie amortyzacyjne co do rzekomo zaginionej karty wkładkowej kasy oszczędności miasta Tarnowa Nr. 63 988 str. 88 na nazwisko Reginy Spatz wystawionej na kwotę 164 zł. 17 ct. w. a. opiewającej, poleca posiadaczowi tej karty wkładkowej, aby ją w przeciągu 6 miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie lwowskiej” tutejszemu sądowi obwodowemu tem pewniej przedłożył, gdyż inaczej rzeczona karta wkładkowa na żądanie Reginy Spatz za umorzoną uznana będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 18 lutego 1899.

L. cz. T. 10/98 2 (1542 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu czyni niniejszym wiadomo, że na żądanie Jakóba Pepis wdrożonem zostaje postępowanie amortyzacyjne co do zaginionej wotuli z daty Tarnopol 9 grudnia 1898 na 3000 zł. w. a. opiewającego, cztery miesiące od daty płatnego akceptami Wolfa Weintrauba i Józefa Sperlinga zaopatrzono na którego odwrotnej stronie znajdowało się tyro in blanco zaopatrzone podpisem Jakób Pepis.

Wzywa się zatem wszystkich tych, którzyby ten weksel w rękach mieć mogli, ażeby takowy do dni 45 licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu tutejszemu sądowi przedłożyli tem pewniej, ileż inaczej weksel ten za pozbawiony wszelkiej mocy prawnej uważany będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 27 stycznia 1899.

L. 1195 (1550 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach zawiadamia, iż dnia 16 listopada 1891 w Starych Brodach zmarł Hersch Reiss bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy sądowi nie jest wiadomem, czy i którym osobom do spadku przysługuje prawo dziedziczenia, przeto wzywa wszystkich tych którzyby do spadku tego prawa z jakiegokolwiek tytułu rościłi, swe prawa do tego spadku w przeciągu jednego roku licząc od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu zgłosili, tytuł prawny do spadku wykazali i oświadczenie swe do spadku wnieśli, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe, dla którego tymczasowo kuratorem dr. Jan Dołżycki adwokat w Brodach ustanowiony został, z tymi którzy się do spadku oświadczą, tytuł prawny do spadku wykazają przeprowadzone będzie i tymże spadek przyznany zostanie, a część nieobjęta spadku, lub gdyby nikt się nie zgłosił, cały spadek Państwu jako bezdziedziczny przyznany będzie.

Brody, dnia 31 stycznia 1893.

L. cz. Cw. IV. 568/99 (1) (1508)

Przeciw Chaimowi Spritzerowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu krajowego jako handlowego Oddział I. we Lwowie przez firmę handlową: „Maurycy & Sami Spiegel” we Lwowie pozew o zabezpieczenie sum wekslowych 112 zł. 89 ct., 70 zł. i 105 zł. 40 ct. w. a. zpn.

Na podstawie pozwu tego nakazano pozwanemu, aby powyższe trzy sumy wekslowe zabezpieczył w trzech dniach, lub wniósł zarzuty.

Celem strzeżenia praw Chaima Spritzera, ustanawia się pana adw. Dra Jakóba Diamanda we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.
Lwów, dnia 28 lutego 1899.

L. 2174 (1506 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Suchera Katza, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 1 kwietnia 1896 l. 2988 kuratorowi Zisie Wolf Katzowi doręczoną została.

Zborów, dnia 2 maja 1897.

L. cz. C. II. 58/99 (1) (1889)

Przec w Dmytrowi Podlaskiemu, kuźniarzowi, przedtem w Tyśmienicy zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Tyśmienicy przez Kasę zaliczkową „Wiara“ w Tyśmienicy pozew o 215 zł aw.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 21 marca 1899 o godz. 9 rano w tutejszym sądzie, biuro Nr. II.

Jelem strzeżenia praw Dmytra Podlaskiego, ustanawia się Pana Antoniego Schillera, c. k. notaryusza w Tyśmienicy, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. sąd powiatowy, Oddział II. Tyśmienica, dnia 27 lutego 1899.

L. cz. C. XII. 224/99 (1) (1892 1-3)

Przeciw Chaimowi Spritzer, kupcowi, dotychczas zamieszkałemu w Szczercu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego S. I. we Lwowie przez firmę A. B. Czopps Schwieger-shohn „J. Leinwand“ we Lwowie eprzez adw. Dr. Sal. Bunda we Lwowie pozew o 158 zł. 17 ct. w. a. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyencyę na dzień 16 marca 1899 godz. 9 przed południem Sala III.

Celem strzeżenia praw Chaima Spritzera, ustanawia się Pana Dr. Jakóba Diamanda, adwokata krajowego we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Chaima Spritzera w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XII. Lwów, dnia 2 marca 1899.

L. cz. C. II. 213/98 (2) (1912)

Przeciw Abrahamowi Zimmet, Keile Zimmet zamężnej Schrank, Sarze Stein, Schaji Szpunt, Salomonowi Zimmet, synowi Fiszla Isel Zimmet, Taube Zimmet, Fischelowi Zimmet, Scheindle Zimmet, zamężnej Stryjer, Salomonowi Zimmet synowi Isaka i Blunie Zimmet których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Podhajcach przez Herscha Ateilecha Scheer jako cessionarynsza Salomona Zimmeta pozew o 400 zł.

Na podstawie pozwu została audyencya na dzień 16 marca 1899 o godzinie 9 przed południem wyznaczona.

Celem strzeżenia praw Abrahama Zimmeta i tow. ustanawia się Pana adw. Dr. Albina L-hmana w Podhajcach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Podhajce, dnia 6 lutego 1899.

L. 633/99 (1527)

Zuzanna Lechocka wniosła podanie o wykreślenie nieusprawiedliwionej prenotacyi prawa zastawu dla kwoty dłużnej 120 zł. na rzecz Abrahama Stap i Antoniego Lechockiego na częściach realności pod lk. 599²/₄ we Lwowie w wykazie hip. l. 541 II uskutecznionej.

Gdy miejsce pobytu uprawnionych nie jest znane, przeto ustanawia się dla nich kuratorem adw. dr. Starezewskiego do tymczasowego zastępowania i wzywa się ich, ażeby po myśli §. 45 ust. hip. na terminie sądowym dnia 31 marca 1899 o godz. 11 przed poł. w oddziale VIII wykazali, że im jeszcze termin do usprawiedliwienia tej prenotacyi przysługuje lub że skargę w terminie prawnym wniosli, inaczej wykreślenie tej prenotacyi na wniosek strony proszącej dozwolone zostanie.

Lwów, 14 lutego 1899.

L. cz. Cw. 166/99 (2) (1511)

Przeciw Dr. Mieczysławowi Brzeskiemu, adwokatowi z Mielca, zamieszkałemu obecnie w Mentonie we Francyi, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Tarnowie przez Dra Gustawa Holzera, adwokata w Rzeszowie pozew o zapłacenie kwoty 1000 zł. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty z 19 stycznia 1899 Cw. 166/99 (1).

Celem strzeżenia praw Dr. Mieczysława Brzeskiego, ustanawia się pana adwokata Dr. Piotra Forysta w Tarnowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Dr. Mieczysława Brzeskiego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II. Tarnów, dnia 19 lutego 1899.

L. cz. E. 398/98 2 (1575)

W postępowaniu licytacyjnem gal. sk. Banku hipotecznego przeciw pp. dr. Władysławowi Gawańskiemu i Ignacemu Pawłowi Władysławowi tr. im. Stanuchowskiemu o 5 rat po 1485 zł w. a. z pn., ustanawia się celem strzeżenia praw osób, któreby po dniu 27 grudnia 1898 prawo zastawu na majątności Pustomyty z Wolczą uzyskały, kuratorem pana adw. dr. Władysława Margasza we Lwowie.

Lwów, dnia 27 grudnia 1898.

Doniesienia prywatne.

Dywany perskie i portyery

prawdziwe (starożytne) sprzedaje, kupuje i wypożycza, jakoteż przyjmuje do przechowania

Skład dywanów „AU LOUVRE“

Lwów, ul. Sykstuska l. 6.

Ułgi w spłatach wedle umowy.

Na żądanie wysyłamy nasze bogato ilustrowane cenniki darmo i oplatnie. 835

Nowości w futrzanych towarach, kapeluszach, bluzach, rekawiczkach, welenach, koronkach i wstążkach po zadziwiająco niskich cenach.

„Maison de Nouveautés“ Madame

Berta Fiedler. 835

Lwów, plac Kapitulny l. 3.

Także i na raty bez podwyższenia cen dywany, portyery, chodniki, kłdry watawne, kapy na stoły i łóżka, koce, dery na konie, jakoteż wszelkie artykuły potrzebne do urządzenia domowego w składzie dywanów 835

„TEPPICHHAUS AU LOUVRE“

Lwów, ul. Sykstuska 6 (Pas-ż Hausmana)

Na prowincję wysła się cenniki gratis i franko.

Ogłoszenie licytacji.

Oddział zastawniczy galicyjskiego Banku kredytowego ulica Jagiellońska l. 3 (dom własny),

podaje do powszechnej wiadomości, iż zapadłe z dniem ostatnim stycznia 1899 r. zastawy dnia 6 i 7 kwietnia 1899, w godzinach od 9 do 3 przez publiczną licytację (w myśl §. 59 statutów Banku) najwięcej dającym za gotówkę sprzedane zostaną.

UWAGA. W dniu licytacji nie będą przyjmowane ani prolongaty, ani wykupna.

Lwów, dnia 1 marca 1899.

(Przedruk nie będzie płacony)

Sadzonki drzew leśnych

z kultury lasowej, jako też nasiona drzew leśnych z własnej łuszczarni poleca

Zarząd obszaru dworskiego Borówna poczta Bochnia.

Na żądanie przesyła się cenniki franko.

117

Zaproszenie.

Na dniu 30 marca b. r. odbędzie się

Ogólne Zgromadzenie

Członków Towarzystwa eskontowego i handlowego w Sanoku, zarejestr. stowarzyszenia z potrójną odpowiedzialnością ograniczoną, w biurze tegoż Towarzystwa, a to w domu nr. 31 ulica Trzeciego Maja, celem załatwienia następnego, a mianowicie:

1. Sprawozdanie Rady nadzorczej i Dyrekcyi z czynności za rok 1898.
2. Przedłożenie zamknięcia rachunków i udzielenie Dyrekcyi absolutorium za rok 1898.
3. Wnioski Rady nadzorczej co do rozdziału czystego zysku.
4. Uzupełnienie statutu.
5. Wybór Zarządu i Rady nadzorczej.
6. Ewentualne wnioski członków.

Sanok, dnia 13 marca 1899.

Hersch Reich, zastępca prezesa.

Żadnych wekslowych interesów nie robi, wkładów pieniężnych nie przyjmuje, natomiast udziela z własnych funduszy pożyczki na zastaw wszelkiego rodzaju kosztowności, papierów wartościowych i t. p.

Lwowski akc. Zakład Zastawniczy

przy ul. Karola Ludwika 3. I piętro

(nad magazynem Wnych Schayerów)

Zastawione w innych Bankach kosztowności i papiery wartościowe przenosi Zakład na żądanie stron do swego skarbcza z żelaza zbudowanego wypłacając ewentualną różnicę pozostałą z wyższej taksy.

Biuro otwarte od godz. 9 do 1 i od 3 do 6.

Konkurs.

L. 28 pr.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego ogłasza niniejszem konkurs na następujące posady:

- 1) Oficyała I. klasy z roczną płacą 1600 zł., z dodatkiem na mieszkanie 500 zł. z prawem do dwóch pięcioleci po 150 zł.
- 2) Adjunkta II. klasy z roczną płacą 1050 zł., dodatkiem na mieszkanie 500 zł. z prawem do dwóch pięcioleci po 150 zł.;
- 3) Ewentualnie opróżnić się mogącą posadę oficyała II. klasy z roczną płacą 1400 zł. z dodatkiem na mieszkanie 500 zł. z prawem do dwóch pięcioleci po 150 zł.
- 4) Ewentualnie opróżnić się mogącą posadę lub dwie posady adjunkta I. klasy z roczną płacą 1150 zł., z dodatkiem na mieszkanie 500 zł., z prawem do dwóch czteroleci po 150 zł.;
- 5) Ewentualnie opróżnić się mogącą posadę lub dwie posady adjunkta II. klasy z roczną płacą 1050 zł., z dodatkiem na mieszkanie 500 zł. z prawem do dwóch pięcioleci po 150 zł.
- 6) Ewentualnie opróżnić się mogącą posadę lub dwie posady asystenta I. klasy z roczną płacą 850 zł., z dodatkiem na mieszkanie 400 zł., z prawem do dwóch czteroleci po 100 zł.;
- 7) Ewentualnie opróżnić się mogącą posadę lub dwie posady asystenta II. klasy z roczną płacą 750 zł. z dodatkiem na mieszkanie 350 zł. z prawem do dwóch czteroleci po 100 zł.

Do wszystkich powyższych posad przywiązane jest prawo do emerytury na podstawie statutu z r. 1894.

Na powyższe posady przysługuje pierwszeństwo urzędnikom galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

Kandydaci mają się wykazać:

- a) że osiągnęli lat 18, a nie przekroczyli lat 40 wieku;
- b) z dotychczasowego zatrudnienia,
- c) z nieposzlakowanego i ściśle honorowego postępowania,
- d) z dobrego stanu zdrowia,
- e) z uporządkowanych stosunków majątkowych,
- f) z ukończonego z dobrym postępowaniem wyższego gimnazjum lub wyższej szkoły realnej, albo też szkoły handlowej państwowej lub krajowej, lub wreszcie równorzędnego naukowego zakładu wojskowego;
- g) kandydaci na powyższe posady wykazać się mają świadectwem ze złożonego przed komisją rządową egzaminu z rachunkowości;
- h) wreszcie wykazać się winni ze złożonego egzaminu kwalifikacyjnego dla urzędników rachunkowych i kasowych Towarzystwa kredytowego, a to w myśl art. 5 i 6 regulaminu służbowego.

Co do stałych urzędników Towarzystwa kredytowego, którzy awansują do wyższej klasy przekładanie dowodów pod a, b, c, d, f, wyszczególnionych nie jest wymaganem.

Podanie zaopatrzone w dowody posiadania wszystkich wyżej wyszczególnionych wymogów wnosić należy najdalej do dnia 15 kwietnia 1899 do Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie, oddając je w Sekretaryacie.

Z Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

We Lwowie, dnia 8 marca 1899.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

SASSÓW!

Sławne bibułki cygaretowe sassowskie przerabia na książeczki (do kręconych papierosów), oraz na tutki cygaretowe wyłącznie firma

S. Wierusz Niemojowski

we Lwowie.
Do nabycia we wszystkich trafikach.

Nowość!
Szczyrki na namioty jubileuszowe z postacią Najjaśniejszego Pana Franciszka Józefa I. Rok 1848 - 1898. Naśladow. zastrzeżone. **JAN LAURUK** neolog w Lwowie.

Drobne ogłoszenia
od wyrazu petitem 1 1/2 centa, tłustym petitem dwa centy.

Młodzieniec, z prawem jednorocznej służby wojskowej, pragnąc złożyć maturę gimnazjalną, dla braku dostatecznego utrzymania, poszukuje w większym domu miejsca lektora, zarządcy gospodarstwem itp. Łaskawe zgłoszenia: „Artur“, Lwów poste restante.

Dyetaryusz

z wyrobionem piśmie polskim i niemieckim, rutynowany manipulant sądowy przeważnie w oddziale karnym, w wyrabianiu wyroków karnych przy c. k. Sądach, a w prowadzeniu Dziennika podawczego, Ekspedytu i Registratury jako registrant przy c. k. Starostwach, z chlubnymi świadectwami, poszukuje posady. — Zgłoszenia pod lit. A. Z. Dembica poste restante.

Wyjątkowa nędza. Wdowa, z dwójkiem dzieci, kalek, bez żadnej pomocy, prosi o wsparcie. Lechocka, Zamartynów 301.

SKŁAD 243

Płócien Korczyńskich
we Lwowie, Halicka 16
poleca w wielkim wyborze
bieliznę stołową i serwety
kolorowe.

Kawy najlepsze gatunki o smaku czystym i aromatycznym po ct. 90, 96, zł. 1, zł. 1.04 i 1.08 za pół kilogr.
poleca
handel herbaty i kawy
Edmunda Riedla, Lwów.

Trawa miodowa

(Holeus lanatus) 136
własnego zbioru z obszaru dworskiego **Borówna**, nasienie świeże i pewne, na grunta suche lub mokre, zupełnie liście, na pastwiska wyborna roślina, raz zasiana trwa kilka lat. **Jeden korzec** wraz z workiem kosztuje 3 zł w a., przy zakupie naraz dziesięć korców, dodaje się dwa korce bezpłatnie, na wagę 100 kilogr. 20 zł w. a. Zamówienia uskutecznia **J. Bulsiewicz w Bochni.**

Pasaż Hansmana.
Lwowskie Photo-Plasticon
(46 razy premiiowane).
W tym tygodniu są do widzenia
Cuda Delfinatu (Dauphin)
i pogrzeb prezydenta **Faura.**
Wstęp 10 ct. 283

Do P. T. Właścicieli koni 835
Jeżeli Wielmożny Pan zamierza dobre i tanie **dery na konie** kupić, zechce Wielmożny Pan udać się do składu dywanów **AU LOUVRE** Lwów, Sykstuska 6. Tamże znajdzie Wielmożny Pan ogromny wybór der po zdumiewająco niskich cenach. Na prowincję wysyłamy na żądanie nasze bogate ilustrowane cenniki gratis i franko.

Podjemy do wiadomości, iż pierwszy **ośmiodniowy wiosenny jarmark na konie** odbędzie się w Tarnowie dnia 30 marca b. r. i dni następnych. 1836

Meble żelazne

w wielkim wyborze i łózka składane po zł. 5.50, łózka zwykłe od zł. 13.50, łóżecko dziecinne ze siatkami, umywalnie żelazne i z marmurowymi płytami, bidety po zł. 8.50, kłozsty pokojowe różnych systemów poleca

Antoni Halski
handel żelazny, 966
Lwów, plac Maryacki 9.
Cenniki ilustrowane na życzenie.

CARO I JELLINEK
Lwów,
ul. Jagiellońska 22

Przeprowadzenia w patentowanych wozach, uchylających potrzebę opakowania koleją, okrętem, drogą kołową także w miejscu

Caro i Jellinek

spedytorzy
Lwów ul. Jagiellońska 22
Telefon 408. 26
Budapeszt. Arany Janos utca 34.
Wiedeń I., Bärnsteingasse 9.

CHOROBY PIERSIOWE.

Syrop z Podfosforanu Wapna

pp. GRIMAULT et Cie. Aptekarzy.
Syrop ten powszechnie zalecany przez lekarzy, nader skutecznie sprawia działanie w chorobach **pluc i oskrzeli piersiowych; leczy najpowszechniejsze katar, zagaja tuberkuly płucne u suchotników; powstrzymuje krztuszenie się i zanoszenie w nieustannem kaszaniu**, tak rozpacznie niezdolnym dla chorych. Pod jego działaniem **pocenie się nocne ustaje, apetyt zwiększa się i chory odzyskuje szybko zdrowie.**
SKŁAD w Paryżu, 8 ulica Vivienne i w głównych aptekach. 151
We Lwowie: w apt. pp. Mikolska, Ruckera, Wewiorskiego, Sklepińskiego, Beisera i Ehrbara.

Wystawa ogólna 835

wschodnich i innych odach i krajowych dywanów, portyer, firanek i obudówek, otwarta przez cały dzień, w nocy zaś przy elektrycznym oświetleniu. Wstęp wolny. Zdumiewająco w tanie ceny są na dziesiątkach towarach niekładnie uwidocznione. Ulgi w spanytach wedle umowy. Uprasza się każdego kto coś zakupić pragnie, by wprzód obejrzał tę wystawę. Na prowincję cenniki darmo i opłatnie. Listy adresować należy. Skład dywanów „AU LOUVRE“, Lwów, ul. Sykstuska (Pasaż Hansmana).

Ostatni tydzień.
Ciagnienie już
w sobotę.

1. główna wygrana 100.000 koron
2. główna wygrana 25.000 koron
3. główna wygrana 10.000 koron
gotówką 20 pre. mniej.

Losy wiedeńskie po 50 ct. polecają: Kitz i Stoff, M. Jonaasz, M. Klarfeld, Gustaw Max, Kormann i Feigenmann, Samuely i Landau, Aug. Schellenberg i Syn, Sokal i Lilien. 142

Tutki cygaretowe „NORIS“

wyrob 1027
Wl. Beldowskiego magistra farmacyi i chemika

w Krakowie,
odznaczające się dymem łagodnym i chłodnym, nie zmieniają smaku i zapachu tytoniu, nie naciągają tłuszczem i nie gasną szybko, wskutek tego całego papierosa można wypalić ze smakiem.
Do nabycia w handlach i trafikach.

Przeciw influenzy,
przeciw katarom płucnym, krtani itp. najpowszechniej i ze skutkiem używaną

WODE SELTERSKA

sztuczna 194
wyrabia pod kontrolą Towarzystwa lekarsk. krak. i poleconą przez toż Towarzystwo Zakład fabryczny wód mineralnych sztucznych **K. Rzący i Chmurskiego** w Krakowie, ul. św. Gertrudy 1. 4.
Skład dla Lwowa w aptece p. Wewiorskiego, ul. Halicka 1. 5.

Lwowskie Towarzystwo zaliczkowe

Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką
Lwów, ulica Jagiellońska vis-à-vis Kasy oszczędności I. piętro
udziela pożyczki wekslowe i hipoteczne, na interesa przemysłowe i handlowe w miejscu i na prowincję, tudzież przyjmuje wkładki oszczędności na 5 pre. od sta.
Prezes: Józef hr. Żubiński.
Dyrekcya: Księżopolski, Dr. Stesłowicz, Beck.
Syndyk i zastępca dyrekcya: Dr. Wiktor Ungar. 289

Kranke! Sicherste Hilfe!

Wer schnell gesund werden will, darf keine Medizin mehr nehmen, sondern muß das Naturheilverfahren anwenden, dies ist die einzig richtige Krankebehandlung. Das neue Naturheilverfahren. Beständiges Genußmittel. Bleibt für jede Krankheit genaue Vorschrift, leitet auch Anelaptyr, Massage, Heilgymnastik, Krankentanz und Schutz gegen Krankheiten etc. In wenig Jahren von 600 000 Familien verkauft, bester Beweis für dessen Brauchbarkeit. 2000 Seiten, 700 Abbildungen. Preis gebunden RM. 12.50 oder fl. 7.50. Zu beziehen durch alle Buchhandlungen und H. G. Bittig Verlag, Leipzig.
Das Naturheilmittel (Schick'sches) Dresden-Stadebeck behandelt jährlich Hunderte von Patienten aller Art mit bestem Erfolg. 5 approbierte Vergleiche. Preis für 150 Stück. Prospekt frei durch die Direction.

Leśnictwo Zassów

(o. p. Zassów stacya kolei i telegr. Czarna) 242

wysyła za zaliczką niżej podane

nasiona leśne:

Nazwa	Siła kiełk.	Za 1 funt		Nazwa	Zbiór	Za 1 funt	
		zlr.	ct.			zlr.	ct.
Jodla Pinus abias	40%	—	20	Grab Carpinus bet.	zbiór z r. 1898.	—	20
Limba Pinus cembra	—	—	30	Iglicznia Gleditschia		—	25
Sosna pospolita P. silvestris	75%	1	80	Jasion Fraxinus excel.	—	15	
„ czarna P. Austraca	80%	1	20	Jawor Acer pseudopl.	—	25	
„ amerykań. P. strobus	75%	3	20	Klon Acer platanoid.	—	25	
Modrzew P. larix	45%	1	—	Olcha czarna Alnus gl.	—	35	
Swierk P. picea	80%	—	60	„ biała Alnus incana	1	—	
Akacja Robinia po.	—	—	30	Orzech czarny Juglans nigra	—	25	
Buk Fagus silvestris	—	—	25	Wiąz Ulmus camp.	—	30	
Brzoza Betula alba	—	—	25	Zarnowiec Spartium	—	40	
Dąb Quercus pedune.	—	—	6	Jabłka ziarnówki	1	—	
Głóg Crataegus mon.	—	—	15	Gruszkzi ziarnówki	1	50	

Cennik: Sadzonek leśnych, Drzew parkowych, Krzewów ozdobnych i Roślin pnących przesyła darmo i opłatnie Zarząd leśny Zassów pod Czarną.